

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 29 (389) • Joi 23 iulie 1970 • 16 pagini — 1 leu

Sarcinile silviculturii în asigurarea echilibrului factorilor de mediu geografic

Ing. Filip TOMULESCU

adjunct al ministrului
agriculturii și silviculturii

Gospodărirea rațională a fondului forestier constituie sarcina centrală a tuturor unităților și lucrătorilor din ramura silviculturii. În conducerea procesului de gospodărire a pădurilor și de intensificare a silviculturii este necesar să se evalueze corect acel sistem de coordonate naturalistice, economice și sociale, în interiorul căruia se desfășoară viața fiecărei păduri și se valorifică potențialul resurselor forestiere existente. Orientarea măsurilor gospodărești, în concordanță cu cerințele și condițiile definite prin sistemul menționat, constituie însăși premisa progresului tehnic și a eficienței activității din acest sector economic.

Unul din elementele sistemului la care ne referim este echilibrul factorilor de mediu natural, în raport cu cerințele căruia trebuie să se asigure conservarea și ameliorarea funcțiilor de protecție exercitate de pădure; în rindurile de mai jos vom face o scurtă referire la unele probleme ale condiționării reciproce dintre pădure și mediul geografic și dintre acesta și alți factori exteriori silviculturii.

Inundațiile catastrofale care au avut

loc în mai—iunie a.c., au fost, în primul rind, o consecință a deslănțuirii unor factori naturali stihinici de anvergură excepțională și greu controlabilă; totodată, nu trebuie să se treacă deloc cu ușurință peste faptul că unele fenomene care au concurat la declanșarea și desfășurarea procesului de calamitare în unele zone își au originea și în zdruncinarea — pe parcursul unor lungi perioade anterioare — a echilibrului factorilor de mediu natural (apă — vegetație — sol — precipitații etc.). Calamitățile respective au demonstrat — ca și cum ar mai fi fost nevoie — că alterarea coeziunii factorilor componenți ai ecosistemelor din natură poate avea consecințe grave și că pădurea constituie un element fundamental al stabilității mediului micro și macrogeografic.

Despre poziția dominantă a pădurii în ierarhia factorilor de coerență a mediului nu se mai îndoiște decât prea puțin lume. Sint cunoscute preocupările intense și susținute existente pe plan mondial cu privire la o mai organică reintegrare a

(Continuare în pag. a 9-a)

O acțiune curentă de care depinde eliberarea la timp a terenului: balotatul paielor. Instantaneu la C.A.P. Bărcănești, județul Ilfov

Foto N. RUSU

Sprijin continuu, eficient, comitetelor sindicatelor

Convorbire cu tov. Constantin MOCANU, secretar al Comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice

— V-am ruga, la început, să ne arătați ce acțiuni au fost întreprinse pentru mobilizarea oamenilor muncii din unitățile agricole și silvice de stat, în scopul creșterii producției?

— Pe baza sarcinilor stabilite de Plenara din decembrie 1969 a Consiliului Central al U.G.S.R., Biroul executiv al Uniunii noastre a pus în centrul preocupărilor sale îndrumarea și sprijinul comitetelor sindicatelor, în vederea creșterii contribuției lor la realizarea și depășirea sarcinilor economice prevăzute în planul de stat pe 1970 și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților. În acest scop, Plenara Uniunii noastre a dezbătut și stabilit măsurile prin care organele sin-

dicale pot să-și aducă un aport mai substanțial la mobilizarea lucrătorilor din agricultură, pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor de plan din acest an.

Biroul executiv al Uniunii a participat, împreună cu delegații ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, la unele acțiuni menite să contribuie la creșterea producției agricole la hectar, a producției animale, la sporirea rentabilității întreprinderilor și livrarea unor cantități mai mari de produse agro-alimentare la fondul de stat. Din această categorie de acțiuni pot fi a-

Convorbire consemnată de Al. RAICU

(Continuare în pag. a 12-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 29

Joi, 23 iulie 1970

SUMAR

- Coordonate ale viitoarei producții de grâu: **ROTAȚIILE RAȚIONALE** (pag. 4)
- La ordinea zilei în legumicultură: **CULTURILE SUCESIVE** (pag. 5)
- Raid-anchetă în județele Prahova și Buzău: **CU MOTIVĂRI NU POT FI UMPLUTE GOLURILE ÎN FĂCĂNI** (pag. 6)
- Ritm intens în realizarea investițiilor: **ATENȚIE LA SCADENȚĂ, DAR ȘI LA CALITATE; SĂ PRIMIM ȘI ÎN PERSPECTIVĂ** (pag. 7)
- Observații privind utilizarea conductelor îngropate la I.A.S. „30 Decembrie”: **LA AMENAJĂRI MODERNE, EXPLOATARE MODERNĂ** (pag. 8)
- LUCRĂRI SILVOAMELIORATOARE ALE SOLULUI (pag. 9)
- Adunările generale ale salariaților: **PORNIND DE LA ANALIZA TUTUROR POSIBILITĂȚILOR** (pag. 10)
- O Hotărâre a Consiliului de Miniștri: **INCADRAREA ÎN MUNCA A ABSOLVENȚILOR ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE ZI A LICEELOR INDUSTRIALE, AGRICOLE, SILVICE, ECONOMICE ȘI SANITARE** (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUSU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. Ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

MITINGUL DE LA COOPERATIVA AGRICOLA „PRIETENIA ROMÂNNO-COREEANĂ”

În cadrul manifestărilor consacrate Lunii de solidaritate cu lupta poporului coreean, luni după-amiază a avut loc un miting la cooperativa agricolă de producție „Prietenia româno-coreeană” din Făcăeni, județul Ialomița.

Cu acest prilej, președintele cooperativei agricole, Toma Dimachi, a evocat lupta îndelungată și grea dusă de poporul coreean împotriva dominației străine, pentru cucerirea independenței naționale, riposta dirză dată imperialismului american, precum și activitatea însuflețită a oamenilor muncii pusă în slujba construirii unei vieți noi, socialiste, în R.P.D. Coreeană. Totodată, vorbitorul a subliniat sentimentele de prietenie ale poporului român, care sprijină cu hotărâre lupta dreaptă a poporului coreean pentru împlinirea aspirațiilor sale nobile, construirea cu succes a socialismului și unificarea patriei.

A luat apoi cuvântul Kang Iâng Săp, ambasadorul R.P.D. Coreeană la București. După ce a arătat momentele importante ale luptei poporului coreean pentru eliberare națională, vorbitorul a relevat activitatea entuziastă a oamenilor muncii din R.P.D. Coreeană, în preajma celui de-al V-lea Congres al Partidului Muncii, îndreptată spre dezvoltarea continuă a economiei, științei, culturii, pentru construirea socialismului. În încheiere, ambasadorul Kang Iâng Săp a exprimat recunoștința poporului său pentru sprijinul sincer, material și moral, acordat de poporul român, precum și convingerea că relațiile de prietenie și colaborare între R.P.D. Coreeană și Republica Socialistă România se vor dezvolta tot mai mult.

A fost prezentat apoi un film, producție a studiourilor cinematografice din R.P.D. Coreeană.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII A CONSILIULUI PENTRU AGRICULTURĂ ȘI ALIMENTAȚIE A R. D. GERMANE

Luni după-amiază a sosit în Capitală o delegație a Consiliului pentru Agricultură și Alimentație a R. D. Germane.

tură și Alimentație al R.D. Germane, condusă de Zinne Gustav, vicepreședinte al Consiliului, care, la invitația ministrului agriculturii și silviculturii, va face o vizită în țara noastră.

8 NOI MANUALE PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOtehNIC

Prin grija Direcției învățămîntului, propagandei și personalului din Ministe-

rii Agriculturii și Silviculturii, anul acesta vor fi editate 8 noi manuale destinate cursanților de la cercurile de aprofundare a cunoștințelor din cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă.

Iată titlurile și autorii acestor manuale ce vor apărea sub îngrijirea Redacției revistelor agricole: „Agrotehnica culturilor irigate” de Vlad Ionescu și Șești, Gh. Florescu și Iuliu Luca, „Cultura legumelor în sere și solarii”, de Dan Bălan și Haralambie Popescu, „Plantații intensive de pomi” de Nicolae Ghena și Stelian Coman, „Întreținerea plantațiilor tinere de viță de vie” de Tudor Stancu, Ilie Poenaru și Ion Baractaru, „Creșterea vacilor de lapte” de Paraschiv Bănică, Aurel Enache și Vasile Iristu, „Creșterea porcilor” de Aurel Raita și Milea Bănică, „Creșterea păsărilor” de Emil Maier, Vasile Nicolae și Dumitru Nițulescu, „Mecanizarea agriculturii” de N. Bologan și colaboratorii.

Conserva din noua recoltă. Aspect de la fabrica de conserve Zagna-Vădeni care, lovită greu de inundațiile din primăvara acestui an, a fost nevoită să-și mute temporar centrul de activitate la una din secțiile abatorului din Brăila.

INSTANTANEE

EFLUVII TINEREȘTI

Zi toridă de vară. Ne îndreptăm spre ferma nr. 3 Pleasa, parte integrantă a podgoriei Dealul Mare, unitate aparținătoare de I.A.S. Valea Călugărească.

Din depărtare, sediul fermei ne apare ca un mic vapor ancorat pe coasta dealului. În jurul său, valuri verzu. Nu sînt altceva decît mîile de butuci de viță de vie. Iar în această împărăție a lui Bachus — tinerețe, voiește, muncă entuziastă.

Sînt aici 29 de studenți cubanezi din anul II al Facultății de Foraj, din cadrul Institutului de petrol, gaze și geologie din București, veniți cu aproape două săptămîni în urmă direct de pe băncile institutului, purtînd încă ultimele emoții ale sesiunii de examene.

Stăm de vorbă cu ing. Gh. Voicu, șeful fermei.

— Ferma — ne spune dinsul — este o unitate rentabilă, profilată în cultura viței de vie. Ea are o suprafață de 200 ha. E dotată cu toate mijloacele necesare efectuării diferitelor lucrări și dispune de muncitori calificați. Un aport important în

efectuarea lucrărilor de sezon în vie îl au și studenții. Cu toate condițiile nefavorabile din ultimul timp (ploaie, noroi) ei lucrează cu multă conștiințozitate, reușind să lege, în medie pe zi, 2 000 de butuci de viță, ceea ce echivalează cu o suprafață de 2 ha. În total, pînă la această dată au lucrat o suprafață de mai bine de 20 ha de vie.

Ne interesăm de condițiile create studenților în ce privește masa și odihna. Administratorul fermei, Trandafir Șerban, ne încredințează că s-au depus toate eforturile pentru a se asigura o mîncare cît mai bună și o cazare satisfăcătoare. Lucru, de altfel, confirmat și de studenții cărora le-am solicitat părerea.

— Ne simțim foarte bine — mărturisește Jose Luis Cabrera, care răspunde de întreaga activitate a grupului. Încă de la sosire am cunoscut căldura ospitalității românești. Ne place foarte mult această așezare, sintem mulțumiți de condițiile pe care le avem.

Ne-am despărțit de acest grup de studenți veseli, harnici, care-și împleteau munca cu cîntecul, gîndindu-ne la înaltele sentimente umane de care au dat dovadă. Renunțînd la 20 de zile din vacanță, ei au venit să lucreze aici, în folosul sinistraților. Pentru că, tocmai acest lucru esențial doream să-l consemnăm. Și anume, hotărîrea grupei de studenți cubanezi ca în tregul câștig din cele douăzeci de zile pe care le vor lucra aici să fie donat locuitorilor din țara noastră care au avut de suferit de pe urma inundațiilor din această primăvară.

Petruța PATAC

CURIER

● A intrat în practică obișnuită de producție a I.A.S. Poriam, județul Timiș, ca — paralel cu recoltarea culturilor timpurii — să însămînțeze suprafețe cît mai mari cu culturi duble. Îndeosebi în acest an — cînd și unitatea noastră a avut de luptat cu efectele vitregiilor naturii — lucrătorii noștri, sub îndrumarea comitetului de partid, au înțeles să acorde o atenție deosebită însămînțării oricărei suprafețe de teren eliberate de ape și de primele culturi.

Pînă de curînd au fost astfel realizate 55 de hectare cu popeni verzi, 10 hectare de castraveți și 50 ha cu fasole pentru păstăi și boabe — după cartofii timpurii, care au dat 14 500 kg la hectar (Traian IZVINEANȚU).

● În acest an, stupina cooperativei agricole Olănești-Sat, județul Vâlcea, a ajuns la 534 de familii. Sub conducerea șefului de echipă Grigore Găujan, care a urmat un curs de specializare, aplicăm cu bune rezultate stupăritul pastoral. Concret, stupii au fost transportați în pădurea de salcîm Ghizdăvești, din județul Dolj, apoi pe Dealul Negru, din județul Vâlcea, iar în prezent au fost amplasați pe pașiți cu floră spontană montană, pe Valca Olăneștii și pe Valca Cheii.

Aș dori să mai notez că pentru a se obține venituri cît mai mari, în cadrul ramurilor anexe, au fost luate măsuri privind extinderea teracoteriei din cooperativa noastră. De asemenea, am mărît cărămădăria, prin aducerea unui malaxor, ajungîndu-se la o realizare zilnică de 8 000—10 000 de bucăți. În acest sector vom construi, în scurtă vreme, un cuptor modern de mare capacitate (Ing. Petre COSMESCUI).

● În primul semestru al acestui an, la fermele zooehnice ale cooperativei agricole din comunele Bălcăuți, Calafindești, Zamostea, Hințești și Zvoristea, planul de producție de lapte-marfă a fost îndeplinit, depășindu-se cu 9 la sută. Numai fermele din zona Siretului au livrat peste plan 8 tone de lapte, ca și importante cantități de carne și alte produse agroalimentare.

Răspunzînd vibrantei chemări lansate de către cooperatorii din județul Teleorman, țărani cooperatori din județul Suceava s-au angajat să suplimenteze contractele încheiate în acest an cu 250 tone de grâu și secară, 100 tone de porumb, 100 tone de legume, 200 tone de cartofi, 50 tone de carne, peste 5 000 hl de lapte de vacă etc. (Octavian ZUSS).

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Ploile abundente căzute în cea mai mare parte a țării, însoțite local de furtuni și grindină au stînjenit pe alocuri lucrările de recoltare a culturilor, stimulînd în același timp dezvoltarea agenților patogeni la plantele aflate în vegetație. În luncile majore ale riurilor, pe soluri cu drenaj intern defectuos, se întîlnesc frecvent excese de umiditate și bălțiri.

În contrast cu restul zonelor, în Bărăgan și Dobrogea, precipitațiile au fost slabe, accentuînd deficitul de umiditate din aer și din sol. În aceste zone, la culturile prășitoare, umiditatea solului a scăzut pînă la 50% din capacitatea de cîmp. Pe terenurile cultivate cu grâu și orz de toamnă, umiditatea solului și resursele termice se mențin favorabile însă-

șării, între 24° la 31°.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 25—31 IULIE

La începutul intervalului, în Banat, Crișana, Maramureș, Transilvania și zona de munte vor cădea ploii, mai ales sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice. Înnoirările și ploile se vor extinde apoi și în celelalte regiuni ale țării. Acestea vor fi mai atenuate, instabilitatea vremii semnalandu-se în special după-amiază.

În a doua parte a intervalului vremea se va ameliora în cea mai mare parte a țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 10° și 20°, iar maximele între 20° și 30°. Pe alocuri, condițiile vor fi favorabile căderii de grindină.

ÎN ACTUALITATE: RECOLTAREA GRÂULUI ȘI ÎNSĂMÎNȚAREA CULTURILOR DUBLE

Un tablou general...

În aceste zile de plină vară, situațiile statistice nu mai pot reflecta, cu suficientă rapiditate, realitatea; ritmul din ce în ce mai intens în care majoritatea unităților agricole execută recoltatul, eliberarea terenului, însămînțarea culturilor duble și toate celelalte lucrări de mare actualitate. Fără a putea întocmi un buletin „la zi” al acțiunilor, încercăm, totuși, să înfățișăm cititorilor, un tablou general al desfășurării lor.

O acțiune care se apropie de faza finală este, în momentul de față, recoltatul orzului. La 19 iulie, el era încheiat în 12 județe și se apropia de sfârșit în majoritatea celor din zona I și a II-a, lucrarea fiind rămasă în urmă în județele Bihor, Timiș, Arad, Olt, Dimbovița, Mehedinți și Ilfov.

Grâul se recoltează, acum, în întreaga țară. Lucrarea este mai avansată în județele Brăila, Buzău, Ialomița, Tulcea și Ilfov. Așa cum s-a apreciat însă, la teleconferința Ministerului Agriculturii și Silviculturii; chiar și în aceste județe, ritmul de lucru nu a corespuns săptămîna trecută, decît în mică măsură și în puține locuri capacității maxime a utilajelor puse la dispoziția unităților.

Mazărea, recoltată de pe 85 la sută din suprafață, în C.A.P. și 76% în I.A.S. riscă să sufere pierderi din cauza întârzierii acțiunii în județele Bihor, Timiș, Caraș-Severin, Vilcea și altele. Se constată, totodată, un decalaj important între treierat și recoltat.

Balotatul păioaselor se desfășoară într-un ritm destul de lent, cele mai slabe realizări înregistrîndu-se în coope-

rativale agricole din județele Dolj, Mehedinți și Tulcea. Comparativ, rezultate mai bune s-au înregistrat în județele Buzău, Dimbovița, Brăila.

În mod direct, acest lucru a influențat ritmul însămînțării culturilor duble; în cooperativele agricole, suprafața realizată reprezintă doar 26 la sută din cea eliberată prin recoltarea păioaselor, iar în I.A.S. — mai puțin de un sfert din suprafața recoltată.

Paralel cu recoltările, unitățile își achită obligațiile contractuale. În unele unități se constată însă un decalaj prea mare între cantitățile treierate și cele livrate la fondul de stat: la orz — în județele Ilfov și Teleorman, la grâu — în Dolj și Teleorman.

...și două prim planuri

Județul Olt se numără printre cele în care, datorită situației geografice, grînele ajung la maturitate mai devreme. Strînsul recoltei ar trebui să urmeze, firesc, evoluția normală a vegetației. Dacă așa s-au petrecut lucrurile cu orzul și mazărea — culturi recoltate de pe întreaga suprafață, la grâu ritmul lucrărilor este cu mult sub cel posibil. Strîns de pe numai circa 30 la sută din suprafață, grâul este amenințat acum, pe zi ce trece, de pierderi prin scuturare.

Există, desigur, și unități în care lucrarea a fost încheiată: cooperativele agricole Izbiceni, Gura-Padinii, Ianca, Ștefan cel Mare, Potelu, Băbiciu. Aici, respectarea indicației de a se organiza activitatea în flux continuu și-a arătat roadele. Acum, pe suprafețele imediat eliberate s-au și semănat culturi duble:

cîte 300—400 ha în fiecare unitate. Din păcate, ritmul general de lucru nu corespunde nici pe departe posibilităților de care dispun unitățile.

Un calcul făcut la M.A.S. (de ce nu și la direcția agricolă județeană?) a arătat că, în săptămîna de la 12 la 19 iulie, deși au existat cinci zile bune de lucru, suprafața recoltată, în medie, de o combină a fost de numai 12 ha. Capacitatea de lucru posibilă, a fost utilizată în proporție de numai 34% la recoltare, de 31,9% la balotarea paielor și de 35% la însămînțarea culturilor duble.

În această situație, de loc mulțumitoare, se reflectă, în primul rînd, activitatea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii din județ. Randalamentul scăzut al combinelor are la bază dese defectiuni ivite, consecință a unor reparații de slabă calitate, ca și insuficienta operativitate în remedierea lor. Au excelat în această privință combinele de la I.M.A. Găneasa. Gravele prejudicii aduse unităților deservite au stat la baza măsurilor disciplinare luate față de cei ce s-au făcut răspunzători de aceste stări de lucruri: N. Cojocaru — director, I. Melinescu — inginer șef (anularea indemnizației de conducere pe timp de două luni), N. Cercelaru — șeful sectorului de reparații (penalizare cu 10% din salariu).

Situația nu diferă prea mult nici în județul Dolj. Și aici, combinele, presele de balotat paie și tractoarele n-au fost folosite la întreaga lor capacitate de lucru. În medie, săptămîna trecută, o combină a recoltat 15,4 ha, iar o presă a balotat paie pe numai 16,2 ha.

Că se putea face mai mult o dovedesc realizările unor întreprinderi a-

gricole de stat din județ. La I.A.S. Motaței, Giubega și Băilești, de pildă, lucrările se succed fără întrerupere, în fluxul stabilit inițial și pentru respectarea căruia s-au asigurat condițiile necesare.

Dar și în unitățile agricole de stat se întîlnesc situații mai puțin corespunzătoare posibilităților. La ferma Greaca a I.A.S. Goești, de pildă, din cele 16 combine cîte erau concentrate, zilele trecute, pe tarlalele cu grâu, șapte erau defecte. Mecanicul de întreținere, Marin Tutunaru, ne spunea că în nici una din zilele de cînd a început recoltatul, combinele nu și-au atins norma, din cauza prea multor buruieni în cultură.

Nici presele nu reușesc să lucreze din plin, deoarece nu sînt însoțite de muncitori corespunzători, care să descarce baloții de paie la capătul tarlalelor.

Cazuri frecvente de întrerupere a lucrului la combine din cauza defectiunilor, o necorespunzătoare organizare a activității mecanizatorilor se întîlnesc și în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din județele Teleorman, Ialomița, Ilfov. Aici, ca și în alte județe, în unele cooperative agricole, lucrările de recoltare încep tîrziu, nu sînt folosite suficient la arături (1—2 ore, dimineața) tractoarele de la combine. Mulți ingineri agronomi din cooperativele agricole nu și respectă suficient obligația de a conduce activitatea secției de mecanizare.

Acestea sînt aspecte care denotă o insuficientă înțelegere a unor dintre cadrele din unitățile agricole față de răspunderea ce le revine în organizarea exemplară a muncii în această perioadă, ceea ce devine sinonim, în ultimă instanță, cu încălcarea disciplinei în muncă.

Pentru buna desfășurare a activității se impune ca direcțiile agricole să conducă cu competență acțiunile atît de complexe ale campaniei agricole de vară, asigurînd, totodată, o exemplară disciplină în toate unitățile agricole.

A. SOARE

ÎN CULTURA CEREALELOR ȘI PLANTELOR TEHNICE

Cercetarea științifică se diferențiază pe zone pedoclimatice

Prin înființarea Academiei de Științe Agricole și Silvice, cercetarea științifică din agricultură a îmbrăcat o nouă formă organizatorică, menită să asigure o mai mare operativitate la elaborarea programelor de cercetare, axate pe rezolvarea problemelor majore și să permită difuzarea cît mai rapidă a rezultatelor în producție.

Acestei noi etape îi sînt proprii o serie de elemente caracteristice: gruparea institutelor de cercetări în secțiile de profil ale academiei, existența rețelei de stațiuni experimentale profilate și specializate, care au posibilitatea de a colabora la rezolvarea anumitor probleme, precum și existența unei largi rețele de ferme-pilot pentru verificarea rezultatelor științifice, în vederea generalizării lor în producție.

În cadrul acestui sistem de organizare, Institutul de Cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea îi sînt subordonate 11 stațiuni experimentale, situate în cele mai caracteristice zone pedoclimatice ale țării, în care se cultivă speciile de plante care intră în preocupările acestui institut (grâu, porumb, floarea-soarelui, soia etc.).

Rolul cercetărilor din stațiunile experimentale este același cu al celor care lucrează în Institutul de la Fundulea. Programele de cercetare

din cadrul stațiunilor experimentale urmăresc elaborarea tehnologiei de cultivare pentru fiecare specie de plante din zonă, tehnologie care aplicată în producție, să asigure realizarea obiectivelor urmărite de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în baza documentelor de partid și de stat.

Pentru a se putea realiza indicatorii contractului este absolut necesar ca cercetările să fie amplasate în zone pedoclimatice specifice, tehnologiile și recomandările să corespundă caracterului general al acestora, iar toate elementele tehnice să fie concretizate cu mare atenție și mult simț de răspundere, fiind analizate prin prisma eficienței lor economice.

În elaborarea și rezolvarea programelor de cercetare activitatea I.C.C.P.T.-Fundulea și a stațiunilor experimentale existente în rețeaua care i-a fost atribuită reprezintă un tot unitar, unitățile fiind situate la același nivel, eu aceleași sarcini și aceleași drepturi de acțiune. În același timp, în fiecare unitate problemele se vor rezolva diferențiat, în strînsă legătură cu nevoile de dezvoltare a producției agricole din zona deservită.

Pentru ca faza de experimentare să fie cît mai scurtă, iar rezultatele științifice să fie utilizate neîntîrziat în scopul sporirii recoltelor se

impune intensificarea legăturilor dintre știință și practică. În sensul acestei idei s-a considerat necesară precizarea zonelor de activitate și, prin urmare, de influență, a fiecărei stațiuni experimentale, așa după cum se vede în harta alăturată.

Precizarea zonelor s-a făcut de către conducerea stațiunilor respective, ținîndu-se seama atît de condițiile naturale, cît și de împărțirea administrativă a țării.

Este important de arătat faptul că, în afara stațiunilor experimentale existente în rețeaua institutului de la Fundulea, se mai efectuează cercetări cu același specific și în alte stațiuni experimentale, unde își desfășoară activitatea colective puternice și competente de cercetători, precum și în centre experimentale situate în unități de producție. Este vorba de stațiunile experimentale Li-

vada, Secueni, Roman și Tg. Mureș care au propria lor zonă de influență și al căror program de cercetare, în ce privește cultura cerealelor și plantelor tehnice se încadrează în programul viitor al Institutului de la Fundulea.

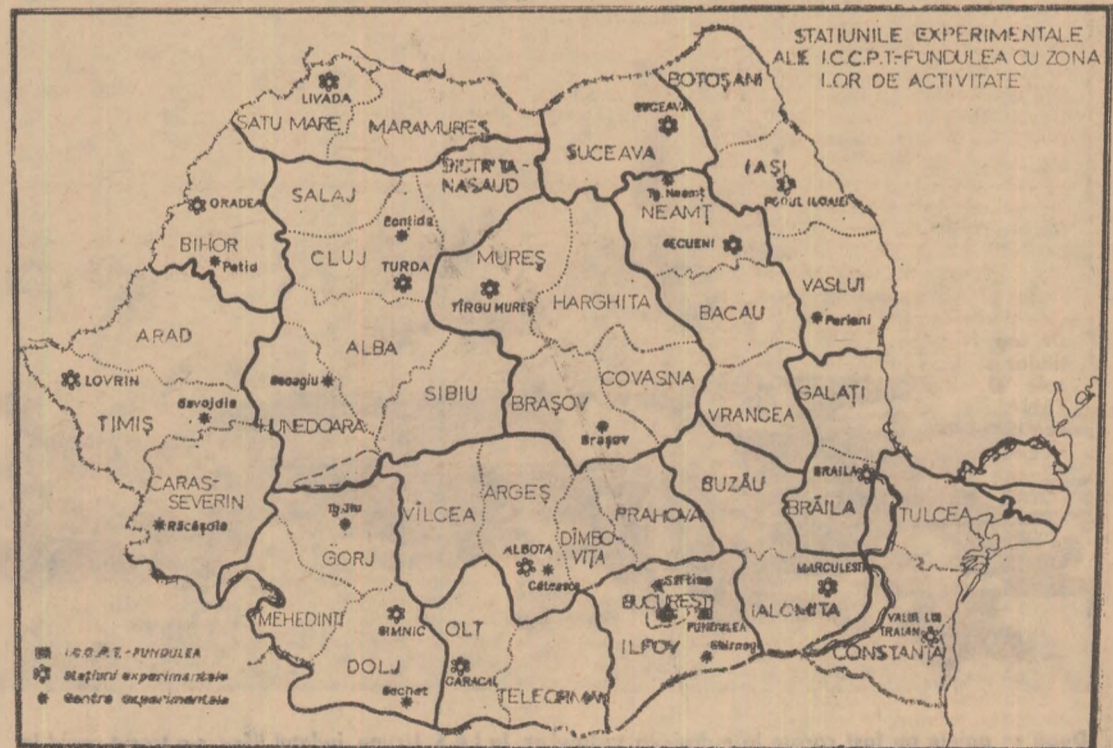
Pentru realizarea integrală a programelor de cercetare și pentru a răspunde tuturor problemelor pe care le ridică producția agricolă din diferite zone, acestea vor fi divizate în subprograme, cu indicatori tehnici și economici specifici fiecărei zone. În această situație stațiunile experimentale, împreună cu specialiștii din toate unitățile de cercetare dintr-o zonă, devin titularii de subprograme, iar în unele cazuri, cînd un anumit program își găsește centrul de gravitație într-o anumită zonă, chiar titularii de program.

Amplasarea pe zone a subprogramelor și a programelor

va permite o strîngere a legăturilor dintre cercetare și producție, atît în vederea precizării parametrilor care se urmăresc a fi realizați prin noile tehnologii, cît și în vederea generalizării acestora în producție.

Considerăm că această formă de organizare va permite o descentralizare a programului de cercetare științifică, o stimulare a inițiativei creatoare a cercetătorilor, desconggestionarea programelor de cercetare prin eliminarea a tot ceea ce a fost rezolvat și nu mai este solicitat de către producție și o serie de probleme care trebuie rezolvate, în funcție de importanța reală a acestora.

Ing. T. MUREȘAN
directorul
Institutului de cercetări
pentru cereale
și plante tehnice —
Fundulea

Rotatia plantelor de cultură pe același teren arabil a fost una din practicile vechi ale agriculturii, cunoscută încă din perioada antică (la romani, ea era legiferată în ceea ce privește griul). Ogorul sterp (lung și scurt) a fost practicat sute de ani de poporul nostru și a servit ca o măsură empirică de refacere a fertilității solului (ogorul sterp scurt), în perioada cind nu posedam mijloace moderne de fertilizare.

Aplicarea, în oarecare măsură, a unei rotații a plantelor de cultură a început și la noi, la jumătatea secolului al XIX-lea, odată cu trecerea la sistemul de agricultură altern.

O metodă agrotehnică ce nu cere cheltuieli

Practica noastră și puținele rezultate științifice pe plan mondial au încetățenit concluzia că rotația rațională a plantelor este un bun câștigat care trebuie valorificat, fiind singura măsură agrotehnică de foarte mare importanță pentru aplicarea căreia nu este necesară nici o cheltuială.

Desigur pe măsura descoperirii efectelor negative ale prelungirii cultivării aceluiași plante pe același teren și a combaterii acestor efecte prin îngrășămintele, microelementele, insectofungicide, erbicide, stimulatori etc. pe măsură, deci, ce se va favoriza toleranța între plantele cultivate și între acestea și sol, se va putea ajunge ca rotația riguroasă să nu mai constituie o problemă atât de acută; dar, foarte probabil că ea nu se va putea înlătura complet.

Din cercetările ultimelor decenii reiese clar avantajul respectării rotației plantelor. În țara noastră, sporul de recoltă datorat unei rotații raționale a fost de 12,3—90,2 % în câmpurile de experiență, iar în cultura mare, la unele unități agricole, de 3—340%.

Cercetările au evidențiat faptul că, prin cultivarea cerealelor după ele înseși, producția coboară cu circa 18 %. Această scădere poate ajunge până la 47 %, cum s-a întâmplat în experiențele Stațiunii experimentale Lovrin și la multe unități agricole care au cultivat ani de-a rândul griu după griu.

S-a mai constatat că influența unei plante bune premergătoare se prelungește și la a doua plantă postmergătoare (succesoare), deci și în al doilea an, și chiar la a treia plantă, deci și la al treilea an al succesiunii. Sporul realizat prin această influență

COORDONATE ALE VIITOAREI PRODUCȚII DE GRÎU

ROTAȚIILE RAȚIONALE

Acad. Amilcar VASILIU

prelungită a fost de 3,5—74,4%. Prin parcurgerea a 2—3 rotații raționale, producția s-a mărit cu 13,0—30,0 % față de prima rotație.

Influența bună a rotației se menține și se manifestă printr-un spor satisfăcător de producție (12 %) și atunci cind se aplică îngrășămintele în cantități apropiate de optim. Chiar și în timp de secetă (cum a fost la noi în anul 1968), griul cultivat după leguminoase anuale a dat recolte foarte apropiate — aproape 90% — față de cele din anii normali.

Deși cifrele prezentate aici sînt relativ puține totuși, ele duc la constatarea că rotația rațională trebuie să fie neapărat reconsiderată, ea constituind una din măsurile care nu necesită nici o investiție ci numai o bună organizare a producției în fiecare an, asigurind recolte mari și rentabile. Faptul că această măsură nu și-a găsit o mai largă aplicare are la bază cauze de natură organizatorică și tehnică. Se numără, printre ele, lipsa totală, în trecut, a mijloacelor mecanice necesare pregătirii din timp a terenului, executarea de arături de primăvară (în locul celor de toamnă) în ordinea zvîntării parcelelor și, ca urmare, însămînțarea diverselor culturi pe alte sole decît cele prevăzute de rotație; însămînțarea griului, în anii secetoși, oriunde s-a putut ara fără bolovani, fără să se respecte, deci, rotația; prevederea în planurile de cultură a unui număr prea mare de plante, ceea ce a făcut dificilă respectarea cerințelor fiecăreia dintre ele; aplicarea pe scară redusă a măsurilor agrotehnice moderne, datorită rămăniștilor în urmă înregistrate în știință.

În același timp, îndrumările care s-au dat de multe ori de a se alege, în fiecare an, solurile cele mai bune cind pentru o plantă cînd pentru alta (ori pentru mai multe plante principale) au condus, și ele, la folosirea unor rotații neraționale. În treacăt, se poate afirma aici că atunci cind e vorba să se aplice o rotație care se va succeda pe toate solele (și, eventual, solurile) asolamentului, această alegere a „celor mai bune terenuri“ nu mai este îndreptățită, deoarece se pune problema ridicării nivelului calitativ

al tuturor soalelor sau în cazuri extreme, a schimbării categoriilor de folosință a terenului.

Trebuie spus, de asemenea, că cercetările privind rotațiile necesitind o perioadă de timp foarte lungă, sînt extrem de rare cazurile cind ele au fost duse cu perseverență pînă la capăt astfel încît au lipsit rezultatele care trebuiau să fundamenteze aplicarea în producție.

Cîteva criterii

Terenul nostru arabil este, în cea mai mare parte, cartat agropedologic și sistematizat, adică împărțit în sole cu suprafețele corespunzătoare reliefului, zonei, culturilor și posibilităților de mecanizare. Cu prilejul cartărilor la timpul respectiv, s-au făcut și propuneri de rotații judicioase. Multe dintre ele însă nu mai corespund. Trebuie, de aceea, ca rotația culturilor să fie revizuită sau total schimbată în funcție de noile cerințe ale dezvoltării agriculturii din fiecare județ și fiecare unitate agricolă.

În sprijinul specialiștilor care vor analiza și lua decizii în acest domeniu de activitate prezentăm, cîteva criterii informative de întocmire a unor rotații raționale, în special pentru griu.

În prezent, pe țară, în structura culturilor, porumbul ocupă circa 36%, griul circa 25%, floarea-soarelui circa 7%, sfecla de zahăr circa 1,9 % iar cartoful circa 3 %.

Datorită măsurilor, justificate din punct de vedere tehnic și economic, de a concentra treptat culturile agricole în zonele cele mai favorabile, se va ajunge la situația de a se restringe sau de a se extinde arealul la unele culturi. În perspectivă anilor care urmează, vor interveni, desigur, modificări și mai profunde în această structură. Concentrarea fiecărei culturi în zona cea mai propice împreună cu specializarea unităților agricole, poate aduce fără îndoială mari avantaje economice ca și fiecărei unități în parte.

Rotațiile care se vor practica vor diferi în funcție de proporția fiecărei culturi în cadrul asolamentului.

În anumite zone, griul va putea ajunge pînă la 40%, însoțit de leguminoase pentru boabe, sfeclă de zahăr, cartof, ovăz, orzoaică, trifoi etc. Iată o rotație corespunzătoare unei astfel de structuri: 1 — soia+mazăre+fasole) 2 — griu, 3 — griu, 4 — sfeclă+cartofi, 5 — orzoaică+ovăz. În unele zone se poate introduce și trifoi ca solă săritoare.

În zona de contact a porumbului cu griu se poate practica și rotația: 1 — porumb, 2 — griu, 3 — porumb, 4 — furajere anuale, 5 — griu (40% porumb, 40% griu, 20% plante furajere anuale). Cu aceeași proporție a porumbului, rotația poate avea și următoarea înfățișare: 1 — porumb, 2 — griu+leguminoase pentru boabe, 3 — griu, 4 — porumb, 5 — sfeclă de zahăr sau floarea-soarelui. În condiții de irigare, după griul irigat din sola 3 se va semăna borceag de toamnă (secară+măzărice) sau porumb furajer, iar după porumbul timpuriu din sola 4 — secară sau griu furajer (cercetîndu-se reușita după prășitoare timpurii).

În zona porumbului, în care acesta va deveni cultura de bază, o rotație posibilă este următoarea: 1 — porumb, 2 — griu, 3 — porumb, 4 — sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, 5 — porumb, 6 — lucernă. În acest caz, porumbul ocupă 50% din suprafață, griul de toamnă — 16,6%, floarea-soarelui — 8,3%, sfecla de zahăr — 8,3%, lucerna — 16,6% (ca solă săritoare care poate dura 5 ani, după care se desțelenește iar în al șaselea an va intra în asolament scoțindu-se altă solă pentru lucerna nouă).

În cazul irigării griului, după acesta se va însămînța borceag de toamnă (secara + măzărice de toamnă), iar după porumbul timpuriu din sola 3 și sola 5 și, eventual, după sfecla de zahăr și floarea-soarelui se va însămînța griu furajer sau secară furajeră (se va cerceta reușita după prășitoare semitimpurii).

Iată o rotație fără lucernă: 1 — porumb, 2 — sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, 3 — porumb+griu, 4 — griu, 5 — porumb (50% porumb, 30% griu, 10% sfeclă de zahăr, 10% floarea-soarelui).

În cazul creșterii proporției de porumb, pînă la 60%, rotația poate fi: 1 — porumb, 2 — porumb, 3 — griu, 4 — porumb, 5 — lucernă (60% porumb, 20% griu, 20% lucernă). Lucerna e cultivată ca solă săritoare care durează patru ani, după care se desțelenește, iar în al cincilea an intră în asolament, scoțindu-se altă solă pentru lucernă nouă.

După griul irigat se va însămînța borceag de toamnă (secară+măzărice de toamnă) sau porumb pentru siloz ori masă verde, iar după porumbul irigat din sola 1 și 4 se va semăna griu furajer sau secară furajeră. Urmează să se cerceteze reușita griului furajer după porumb timpuriu (care va trebui să ocupe un procent convenabil față de cel țirziu, pentru a se evita virfurile de muncă), precum și cercetarea posibilității însămînțării cu mașini speciale, fără arătură.

În zona cea mai tipică, porumbul se poate extinde la nevoie pînă la 70% din suprafață. O rotație care asigură această proporție este următoarea: 1 — porumb, 2 — porumb, 3 — porumb+plante furajere, 4 — porumb, 5 — lucernă. Lucerna, reprezentind 20%, se va cultiva ca solă săritoare care va dura 4 ani, iar în al cincilea va intra în asolament, lucerna nouă fiind însămînțată în altă solă. În cazul irigării porumbului, după aceasta se va semăna griu

furajer sau secară furajeră (trebuie cercetată reușita acestei culturi după porumbul timpuriu).

Nu au fost menționate aici alte plante utile, printre care se numără și orzul de toamnă. Ele se vor încadra în rotații care se vor detalia pe zone mai mici.

Deosebit de urgentă este, în momentul de față, introducerea unei rotații raționale în orezării, unde producția s-a micșorat foarte mult, cu peste 50%, din cauză că de 5-10 și mai mulți ani se cultivă orez după orez, fără întrerupere. Apare necesar ca după fiecare circa patru ani, în orezării să se introducă o plantă prășitoare, în general neirigată (porumb, floarea-soarelui) sau acolo unde este posibil o cultură în miriște (dublă). În acest caz, imediat după recoltarea orezului se cultivă borceag de toamnă (pentru a fi folosit ca furaj sau îngrășămint verde) care se va recolta primăvara înainte de semănatul sau transplantatul orezului.

Rotațiile din fermele zootehnice mari se vor corela cu rotațiile din cîmp, compensîndu-se în ceea ce privește plantele bune premergătoare, suprafețele pentru culturile principale de furaj și pentru cele duble etc.

Condiții de aplicare

În concluzie, relevăm, încă o dată faptul că aplicarea rotațiilor constituie o măsură absolut necesară de pe urma căreia se obțin sporuri mari de producție, fără a fi nevoie de nici o cheltuială. Pentru înocmirea și aplicarea unor rotații raționale, specifice fiecărei zone și fiecărui scop economic urmărit, este necesară, după părerea noastră, asigurarea anumitor condiții.

E nevoie, în primul rînd, de cunoașterea științifică a condițiilor naturale — sol, climă, plantă — ca și de stabilirea structurii culturilor pe zone specifice favorabile lor.

În același timp, în fiecare unitate, planul de cultură se va concentra pe cîteva plante și va fi astfel întocmit încît să dea posibilitatea ca ele să fie repartizate pe cît este posibil pe sole întregi, iar rotațiile pot să fie relativ scurte să se evite însă șablonul care ar îngredi posibilitatea distanțării, în timp și în spațiu, a plantelor care nu se tolerează și, deci să se accepte și rotații mai lungi.

Practic, fiecare direcție agricolă județeană, cu ajutorul specialiștilor din județ, poate stabili rotații raționale, bazate pe elemente științifice, justificate economic pe zone și unități, ținind seama de specializarea acestora și de necesitatea concentrării principalelor culturi.

Griul este cultura pentru care există toate condițiile de a i se asigura o rotație rațională. De aceea, odată întocmită, ea trebuie să capete un caracter obligatoriu și să fie respectată de fiecare unitate.

Odată stabilite, aplicarea rotațiilor este condiționată de o serie de măsuri organizatorice care să asigure executarea la timp a tuturor lucrărilor agrotehnice, a irigațiilor, a acțiunilor menite să preîntîmpine stagnarea apei etc.

Aplicarea corectă a rotațiilor impune respectarea unei vechi cerințe, rămasă, din păcate, în stare de deziderat: întocmirea, în fiecare unitate, a registrului de evidență a cîmpului. Acest document trebuie să constituie o oglindă fidelă a fiecărei sole și în totalitate, a unității, în ceea ce privește condițiile climatice, plantele cultivate, lucrările aplicate, rezultatele obținute în fiecare an. Ținut „la zi“ un asemenea registru va permite specialistului să organizeze activitatea în mod științific și să dirijeze procesul de producție bazat pe deplina cunoaștere a condițiilor concrete în care muncește.

După ce paiele au fost cărate la marginea tarlalelor, la I.A.S. Uzun, județul Ilfov, s-a trecut rapid la încărcarea lor în remorcile cuplate câte două la un tractor. Pe terenul astfel eliberat au intrat imediat plugurile și semănătorile

Foto: R. NICOLAE

LA ORDINEA ZILEI ÎN LEGUMICULTURĂ

CULTURILE SUCCESIVE

În legumicultură, sector prin excelență intensiv, practica culturilor succesive constituie o metodă de lucru curentă, pe care nici un bun legumicultor nu o poate neglija, eficiența ei fiind solid stabilită. Ea permite folosirea intensivă a terenului, de pe care se poate obține, astfel, o cantitate mult sporită de produse și realizarea unui importanț deziderat: prelungirea consumului de legume proaspete pe o perioadă cât mai lungă.

Ținându-se seama de aceste considerente, de condițiile favorabile existente în țara noastră și de posibilitățile materiale asigurate în unități — amenajări pentru irigații, tractoare și mașini agricole, cantități importante de îngrășăminte — s-a prevăzut ca, în acest an, să se realizeze culturi succesive de legume pe o suprafață de 55 000 ha.

Calamitățile naturale abătute asupra țării noastre și care au pricinuit pagube importante și culturilor legumicole, în județele afectate de inundații, au impus unele măsuri excepționale care să asigure, în final, realizarea cantităților necesare de legume. O analiză amănunțită a situației a scos la iveală o serie de noi posibilități de suplimentare a suprafețelor cultivate cu legume. Ele au fost găsite într-un număr de 18 județe, mai puțin afectate de inundații, care vor cultiva, în plus, 29 000 ha cu legume, amplasate tot ca culturi succesive, atât în perimetrul fermelor legumicole, cât și în cîmp, bineînțeles în condiții de irigare. Acțiunea aceasta a fost susținută printr-o serie de măsuri menite să ducă la realizarea, în practică, a obiectivelor propuse. Baza constituind-o semințele, ele au fost asigurate în totalitate, în cantitățile solicitate de fiecare județ. Un caracter deosebit l-a avut modul de producere a răsadurilor: o bună parte din cele necesare județelor care au suferit de pe urma inundațiilor au fost realizate de unități din alte județe: Ilfov, Dolj, Buzău, Argeș, Bihor. A fost o manifestare concretă a legăturilor de întruitorare, din ce în ce mai strînse, dintre unități.

Momentul planificării și pregătirilor

este, acum, depășit. Ar trebui ca, aproape în totalitate, culturile să se afle în cîmp, în diferite stadii de dezvoltare. Într-o serie de unități, așa se petrec lucrurile. Este vorba, în special, de cooperativele agricole din județele Bihor, Ilfov, Buzău, Argeș, Neamț, unde plantarea și însămînțarea culturilor succesive s-a desfășurat în condiții mai bune și lucrarea este încheiată pe mai bine de jumătate din suprafețele planificate. Beneficiind, chiar de condiții mai bune, pe care însă nu le-au folosit eficient, unitățile agricole din județele Mehedinți, Olt, Vâlcea, Timiș, Arad se află abia la începutul acțiunii.

Desigur, perioada în care ne aflăm este destul de înaintată. Cu toate acestea, prin specificul lor, o serie întreagă de specii legumicole pot asigura producții corespunzătoare într-un timp, relativ, scurt. Este vorba, mai ales, de fasole păstăi, castraveți cornișon, dovleci, tomate, varză de toamnă, țelină, mazăre-păstăi, morcovi, ceapă și usturoi verde, salată, ridichi de lună, verdeturi etc. Toate aceste sortimente sînt mult solicitate și pot constitui un însemnat fond de marfă, atât pentru consum în stare proaspătă, cât și pentru prelucrare sub formă de conserve gospodărești sau în fabricile de conserve. De aceea, sînt necesare măsuri hotărîte pentru ca însămînțarea — plantarea acestor culturi să se încheie cât mai repede, pe toate suprafețele prevăzute, astfel încît plantele să se poată dezvolta în bune condiții, iar recoltările să se facă înainte de căderea brumelor.

E nevoie, deci, de multă pricepere, de o cunoaștere temeinică a particularităților fiecărei plante, fiecărui soi, pentru ca, prin metode agrotehnice specifice, vegetația să poată fi condusă în direcția urmărită, iar producția să corespundă, cantitativ și calitativ, cerințelor. Specialiștii din fiecare unitate — șefii de fermă, inginerii șefi — au, prin urmare, un cuvînt greu de spus. Trebuie, totodată, ca ei să găsească un sprijin permanent și competent la direcțiile agricole, la stațiunile experimentale profilate.

Un element principal al lanțului de

măsurile care condiționează reușita culturilor succesive îl constituie amplasarea. Se eliberează, acum, importante suprafețe, atât în perimetrele legumicole, cât și în cîmp, prin recoltarea masivă a păioaselor. Dintre acestea vor fi destinate cu prioritate legumelor cele ce sînt amenajate pentru irigații și au sursă sigură de apă.

Bineînțeles, cerințele agrotehnice trebuie combinate cu cele organizatorice. În acest sens se va urmări să se concentreze culturile legumicole pe anumite suprafețe, pe sortimente, astfel încît să se poată realiza cantități cât mai mari de produse — marfă. În acest fel, recolta va putea fi dirijată și valorificată în mod superior.

Mai mult poate decît în cazul culturilor de bază, cele succesive au nevoile de îngrijire deosebită, temperaturile ridicate și umezeala favorizînd atât dezvoltarea buruienilor, cât și atacul bolilor și dăunătorilor. Prin urmare, nu trebuie precupețit nici un efort pentru ca prășitul, plivitul, fertilizarea, combaterea bolilor și dăunătorilor să se execute ori de cîte ori este nevoie. Această cerință se poate lesne asigura în toate fermele unde munca este organizată bine, unde culturile odată plantate sînt date în primire pe oameni sau pe familii și se respectă recomandarea ca retribuirea să se facă pe bază de acord individual.

Faptul că în zilele și săptămînile ce urmează, legumicultura va furniza can-

tități din ce în ce mai mari de produse ridică probleme deosebite și în sfera valorificării. O primă acțiune necesară în prezent este definitivarea încheierii contractelor suplimentare cu beneficiarii — I.L.F. și fabricile de conserve — pentru toate suprafețele și cantitățile de legume ce urmează să se realizeze în continuare. Ea trebuie să se desfășoare paralel cu recoltarea la termen și valorificarea, conform graficelor de livrare, a întregii producții ajunse la maturitate. Avantajele bănești cucerite aceluia care ia efectiv parte la recoltarea și pregătirea legumelor destinate exportului trebuie acordate cu regularitate, la datele prevăzute, ele constituind un mijloc eficient de antrenare a cooperativelor la această importantă acțiune de sezon.

Necesitatea realizării unei producții cât mai ridicate de legume și a valorificării ei în condiții superioare impun ca direcțiile agricole, prin specialiștii lor — inginerii din unități — să depună eforturile necesare pentru ca însămînțarea — plantarea culturilor legumicole succesive să se realizeze la nivelul stabilit și să se încadreze în ansamblul acțiunilor ce se desfășoară în acest important sector al agriculturii.

Ing. N. MARINESCU
director
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfecele de zahăr — Brașov. Zeci și sute de observații amănunțite. Așa ia naștere o nouă metodă de lucru.

Foto: I. BRAGHEȘ

Încă din anul 1965 au fost semnalate de noi unele tulburări fiziologice în culturile de porumb, din sistemul de irigație Jegălia, manifestându-se în mod deosebit pe terenurile fertilizate, ani la rînd, cu îngrășăminte chimice și, în mod deosebit, în monocultură. În anii următori, aceste tulburări au reapărut regulat, cuprinzînd suprafețe din ce în ce mai mari, afectînd sensibil producția. Pe baza cercetărilor efectuate în cîmp și laborator, în perioada 1966—1969, a putut fi pus în evidență faptul că originea acestor tulburări o constituie dezechilibrul ivit în nutriția cu zinc. S-au putut, de asemenea, da indicații asupra simptomelor și mijloacelor de combatere.

Primele simptome apar cînd plantele au 6—7 frunze. Ele se manifestă prin apariția pe treimea inferioară a frunzelor bazale, a două plăgi longitudinale, decolorate. Aceste pete progresează rapid către treimea superioară a frunzei, formînd două benzi pale translucide de o parte și de alta a nervurii principale. Partea de mijloc a limbului împreună cu nervura mediană, marginile și virfurile frunzelor rămîn verzi. În funcție de gravitatea carenței, aceste decolorări pot continua odată cu dezvoltarea sistemului foliar, sau după o manifestare trecătoare pot înceta, plantele căpătînd aspectul normal. În cazurile grave, primele frunze atacate capătă o culoare roșu-cupric, după care se necrozează și se usucă, iar frunzele nedeschise sînt albe sau de un verde-pal. Internodiile sînt mai scurte, multe plante rămînînd pitice. Sistemul ra-

dicular rămîne superficial. Cînd carența este extremă, plantele se pot usea.

Pentru combaterea acestor deficiențe s-au studiat două moduri de administrare a zincului: administrarea la sol, înainte de semănat și administrarea prin stropirea părților aeriene a plantelor. În experiențele cu administrarea la sol a zincului, prin aplicarea oricărui din cantitățile de zinc cercetate — s-au aplicat doze de sulfat de zinc înce-

guro, privind epoca de încorporare nu a fost făcut, dar, din observațiile noastre, a rezultat că administrarea zincului în toamnă, sub brazdă, este preferabilă celei din primăvară, cu discul.

Cercetările privind influența zincului pe diferite agrofonduri au dovedit, pe de o parte, că eficacitatea acestui microelement sporește mult în condițiile fertilizării cu îngrășăminte chimice, sau chimice și organice, iar pe de altă par-

alizate în cazul aplicării zincului împreună cu îngrășăminte chimice. A dovedit că, pentru corectarea totală a carențelor de zinc, nu este suficientă aplicarea numai a gunoului. El se va folosi în cantitate de 20—30 t/ha, împreună cu îngrășămintele chimice, numai în cazul cînd nu sînt posibile tratamentele cu zinc.

Cel mai economic mod de administrare a zincului în sol constă în utilizarea îngrășămintelor complexe care con-

țin și zinc. Aceste forme de îngrășăminte nu se fabrică însă, deocamdată, la noi. Cînd administrarea la sol nu s-a putut realiza și cînd apar simptome vizibile la plante, este necesar să se intervină prin administrarea extraradiculară a zincului: stropirea părților aeriene a plantelor cu soluție de sulfat de zinc. În acest sens, am executat experiențe la Centrul experimental Jegălia (într-o monocultură de porumb unde carențele de zinc apăreau, pronunțate, în fiecare an), la Stațiunea experimentală Mărculești (pe un teren introdus pentru prima dată în asolamentul experimental, unde carențele de zinc erau practic greu de observat, manifestîndu-se doar un aspect foarte slab de suferință la plantele tinere) și pe o solă din cultura mare, unde au apărut numeroase vetre de plante în suferință. Menționăm că acest teren nu a fost irigat în anii precedenți, iar în anul experimental primă udare s-a aplicat tîrziu, după apariția carențelor. În aceste condiții, tratamentele extraradiculare cu zinc au dus la sporuri cuprinse între 28% și 40%.

Efectul stropitului este cu atât mai mare cu cît el se face mai din timp, deoarece atunci cînd apar primele simptome vizuale, este mai mult decît probabil că plantele suferă de mai multă vreme. După 3—5 zile de la tratament, simptomele de carență dispar complet.

Concentrația potrivită de soluție de sulfat de zinc cristalizat $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$ este de 0,2 (fără adaos de var). Este bine să se evite tratamentele în timpul căldurilor puternice. În funcție de înălțimea plantelor, pentru o stropire, cantitatea de apă necesară este de 300—800 l/ha. Toate frunzele trebuie să fie stropite cît mai bine și în întregime.

În funcție de gravitatea atacului, sînt necesare 2—3 stropiri la intervale de 7—10 zile, începute imediat ce se disting primele simptome de carență (6 frunze).

Ing. Gh. ȘTEFAN
Stațiunea experimentală
agricolă Mărculești,
județul Ialomița

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

COMBATEREA CARENȚEI DE ZINC LA PORUMB

pînd de la 10 pînă la 50 kg/ha — producția a crescut simțitor. Ritmul de creștere a fost mai pronunțat la dozele mai mici — pînă la 22 kg/ha — și din ce în ce mai scăzut la cantitățile mai mari. Cu 22 kg de sulfat de zinc la ha, sporul mediu de producție realizat față de martorul netratat a fost de 35 la sută. Această doză se recomandă a fi aplicată și în producție, ca fiind cea mai economică.

Din datele noastre experimentale a rezultat că această doză este suficientă pentru 3—4 ani.

Un studiu comparativ, ri-

te că îngrășămintele minerale sau organo-minerale sînt mult mai bine valorificate în condițiile adaosului de zinc. Astfel, dacă prin aplicarea îngrășămintelor chimice (N 128 P 64) pe aceste terenuri s-a obținut un spor de 15%, iar prin tratarea cu sulfat de zinc (22 kg/ha) un spor de 29%, prin administrarea combinată a acestora, sporul s-a ridicat la 55%, față de neîngrășat și netratat.

Faptul că sporurile de producție realizate prin aplicarea îngrășămintelor chimice, împreună cu 20 t/ha gunoi, au fost sub nivelul sporurilor re-

RAID-ANCHETĂ ÎN JUDEȚELE PRAHOVA ȘI BUZĂU

Cu motivări nu pot fi umplute golurile din finanțe

Componentă a ansamblului de lucrări agricole ce trebuie efectuate în acest sezon, recoltarea și conservarea finurilor și a celorlalte furaje voluminoase solicită, în ceea ce privește operativitatea, aceleași exigențe ca și lucrarea de recoltare a cerealelor păioase de toamnă. Acest factor comun rezidă din faptul că, pentru ambele lucrări, orice oră pierdută din timpul optim de recoltare atrage după sine importante pierderi din recolta anului în care ne aflăm.

Am găsit necesară această succintă precizare deoarece un recent raid prin județele Prahova și Buzău ne-a convins, prin faptele și datele culese, că — dacă pentru recoltarea cerealelor păioase de toamnă lucrătorii agricoli se consideră unanim mobilizați — în ceea ce privește recoltarea și depozitarea finurilor produse pe suprafețele cultivate în acest scop sau a celor rezervate din pașiștile naturale, există o acalmie aproape generală, care după părerea noastră nu poate fi justificată.

Să arătăm așadar — mai întâi prin graiul concret al efirelor și apoi prin câteva aspecte tot așa de concrete — cum se muncește în unitățile agricole din județele amintite în această perioadă la recoltarea finurilor de borcea, lucernă (coasa a II-a) a finurilor naturale și la stringerea și depozitarea paielor de grâu și a vrejilor de mazăre.

În județul Buzău, producerea finurilor este asigurată de 10 167 ha de lucernă (din care peste 2 000 ha sînt cultivate în condiții de irigare), 3 500 ha de borcea și 19 210 ha de fînețe naturale; pînă la jumătatea săptămânii trecute au fost recoltate numai 7 970 ha de lucernă (coasa a II-a), 2 132 ha de borcea și 1 708 ha de fînețe naturale.

Deși exemplul oferit de unitățile agricole fruntașe și cercetarea științifică au demonstrat, de mulți ani în urmă, că finul de lucernă are valoarea nutritivă cea mai ridicată atunci cînd recoltarea se face în faza de îmbutonare, în acest județ sînt încă

numeroase cooperative agricole, ca cele din Freceanca, Cotu-Ciorii, C. A. Rosetti, Vințileanca, Costești, Buzău și altele care, nici acum, cînd lucerna a trecut și de faza în floare n-au terminat de recoltat.

Adăugînd la acest aspect și faptul că, în multe unități agricole (Topliceni, Udați, Caragele, Breaza, Clondiru etc.) finul de lucernă, după ce a fost cosit, este lăsat multe zile în brazde pe cîmp, expus influențelor nefavorabile ale razelor solare sau ale ploilor, înțelegem ușor că specialiștii, cesciile și de conducere din aceste unități n-au reușit să organizeze recoltarea, conservarea și depozitarea finurilor conform normelor obligatorii stabilite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. La această situație critică a concurat, după aprecierea noastră, și lipsa unui control exigent și susținut din partea cadrelor de specialitate de la Direcția agricolă județeană.

Cît de puțin au fost aplicate în practică învățămintele ce s-au desprins din repetatele schimburi de experiență organizate în acest județ, pe tema metodologiei organizatorice și tehnice de recoltare a furajelor fibroase, se vede și prin faptul că, mai bine de jumătate din recolta de borcea pentru fin s-a recoltat și depozitat la valoarea nutritivă a paielor de ovăz, înobilate pe alocuri cu ceva zdreșite de frunze de mazărice sau mazăre.

De ani de zile, fînețele naturale — care în acest județ ar putea furniza peste 14 la sută din totalul unităților nutritive și 15 la sută din albumina digestibilă, folosite de teren agricol — se recoltă cu o nejustificată întîrziere, în multe cazuri rămînînd necoltate. Stadiul actual de recoltare a acestui importantă surse furajere dovedește că nici în acest an nu s-au găsit soluții organizatorice pentru a mobiliza conducerea unităților agricole care dețin aceste suprafețe, locuitorii comunităților din zonă să participe cu toate forțele de care dispun la recoltarea finului.

O mai susținută muncă po-

litică de masă în rîndul celor ce trebuie să beneficieze de uzufructul pașiștilor naturale, organizarea unor forme adecvate de cooperare între unitățile din deal și cele de la șes care au multă nevoie de acest furaj și dispun de o mare forță de muncă umană, începerea recoltatului mai de timpuriu și nu atunci cînd „sunătoarea” s-a răscopt sînt numai cîteva din acțiunile ce pot îndrepta această situație.

Cam aceleași probleme ridică și actualul stadiu de recoltare a furajelor voluminoase din județul Prahova. Aici, din cele 4 000 de hectare de lucernă rezervate pentru fin au fost cosite pentru a doua oară 3 689 ha. „Borceagul — ne spune ing. Luca Poponete, directorul Întreprinderii județene de îmbunătățiri și exploatare a pașiștilor — deși în situațiile statistice apare recoltat de pe numai 877 ha din planul de 1 422 ha, se poate considera ca o lucrare încheiată, deoarece diferența a fost pășunată”.

În ce privește recoltarea fînețelor naturale, trebuie arătat că din cele 9 880 de hectare s-a strîns finul numai de pe circa 1 000 de hectare.

Evidențînd faptul că întreaga producție de lucernă — coasa I a fost recoltată în faza de îmbutonare, obținîndu-se o producție medie de aproape 3 000 kg de fin la hectară, cum sînt cele din Albești, Bucov, Blejoi, Gherghița, Măgoveni, Dragănești, Vadu Săpat și altele, au folosit cu mult succes ventilatoarele cu curenți reci și calzi pentru producerea unui fin vitaminos, nu putem acoperi faptul că la coasa a II-a n-a mai existat aceeași preocupare. În afară de faptul că la această coasă s-a obținut o producție mai mică decît jumătatea primei coase, calitatea finului recoltat este foarte slabă.

Din cele relatate reiese clar că, în această perioadă de vîrf de muncă, lucrările de recoltare a finurilor, de stringere și depozitare în bune condiții a celorlalte furaje voluminoase, deosebit de valoroase pentru hrănirea animalelor în iarnă, au fost „scăpate” din mîna atît de conducerea din unitățile agricole, cît și de organele agricole județene. Dacă facem un calcul — fie el chiar aproximativ — ajungem la concluzie, circa 20 000 000 de U.N. și circa 1 000 de tone de alumină digestibilă, care trebuia pînă acum să fie deposite și bine conservate în furajeriile unităților agricole, se află încă pe cîmp sau pe pașiștile naturale. Se impune, deci, să se întreprindă grabnice acțiuni pentru ca acest important „izvor” de lapte și carne să fie adunat și judicios gospodărit.

Ing. P. ANGHEL

Moment de... teamă, ar spune cineva neobișnuit cu activitatea în stupină; dimpotrivă, moment de satisfacție pentru apicultorul de la C.A.P. Săveni, județul Ialomița.

DEZINSERȚIA TENDONULUI GASTRO — GNEMENILOR

În ultimul timp, mai ales în condițiile dezvoltării zootehnice de tip industrial, sînt semnalate cazuri multiple de ruperea tendonului lui Achile la unele animale. La noi în țară au fost semnalate cazuri de dezinsertie a tendonului mușchilor gastrocnemieni la tineretul taurin în perioada de îngrășare. Fenomenul respectiv se observă în marile îngrășătorii de tineret bovin și, mai ales, în perioada de finalizare a îngrășării.

Examenul clinic al animalelor afectate permite evidențierea a trei stadii evolutive. În forma incipientă a bolii se constată o ușoară șchiopătură la un membru posterior sau la ambele dacă afecțiunea este bilaterală. În regiunea calcaneană se observă o tumefacție dureroasă, care obligă animalul să stea mai mult culcat.

Într-o formă avansată, simptomele sînt mai grave, iar sprijinul de membru bolnav este aproape nul. Tumefacția din regiunea calcaneană este mult mai mare, se întinde pe coarda ȳaretului în sus sau pe fața posterioară a ȳaretului. Sub tendonul flexorului superficial al falanșelor, imediat deasupra calcaneului, se identifică, prin palpare, o zonă de discontinuitate a tendonului lui Achile, al cărui capăt distal retractorat rămîne la 5-8 cm distanță de locul său de inserție.

Datorită faptului că animalele stau mai mult culcate se produc contuzii pe fața laterală a ȳaretului, sau pe calcaneu. La unele animale, tuberculul calcaneului poate fi palpată imediat sub piele. Dacă dezinsertia s-a produs la ambele membre animalul nu se mai ridică de jos, apar decubite și în alte părți ale corpului, iar pierderile economice sînt și mai mari.

Aceste dezinsertii se observă la tăurași după 2-3 luni de la introducerea lor în combinele, cînd au ajuns la 250-300 kg.

Cercetările de laborator, anatomo-patologice, cît și biochimice, au demonstrat că aceste dezinsertii se produc datorită unor deficiențe de metabolisme. Dezinsertia se poate produce la mici eforturi cînd animalele se scoală, aluneacă sau chiar cînd urcă un plan înclinat.

În țesutul osos se observă o slabă activitate osteoblastică, și o intensă activitate osteoclastică, ceea ce determină un os spongios macrolacunar. Cercetările biochimice au evidențiat o puternică demineralizare osoasă exprimată prin scăderea calciului, fosforului, magneziului, sodiului și potasiului. Scăderea elementelor minerale din singele animalelor bolnave se datorește faptului că nițele furaje consumate nu conțin în cantitate suficientă aceste elemente. Se mai constată, de asemenea, insuficiență de absorbție și hipovitaminoză, prezențe indeosebi la animalele hrănite excesiv cu nutrețuri concentrate.

De remarcat că dezinsertia amintite se întîlnesc mai frecvent primăvara, încep să scadă în iunie-iulie și dispar în totalitate toamna. Acest lucru se explică prin introducerea furajelor verzi în hrana tăurașilor.

Pentru preîntîmpinarea dezinsertțiilor, în marile unități de tip industrial se recomandă ca furajarea animalelor să nu fie deficitară în principii nutritivi, săruri minerale și vitamine. Pe lingă furajele concentrate, rația trebuie să cuprindă și furaje verzi sau fin de bună calitate.

Cînd se constată îmbolnăvirea în masă a animalelor, corectarea alimentației trebuie să fie rapidă.

Dacă animalele sînt, în prima fază a bolii, fără dezinsertia tendonului, se recomandă ca acestea să fie adăpostite în boxe cu așternut bogat și hrănite corespunzător. În concentrație se adaugă săruri de calciu și fosfor pentru corectarea rației.

La cazurile la care a apărut dezinsertia tendonului, tratamentul curativ nu dă nici un rezultat. Pentru preîntîmpinarea pierderilor economice se recomandă valorificarea animalelor prin abator.

Dr. Titus BLIDARIU
Dr. Ion MICLEAȘ
Facultatea de medicină veterinară — București

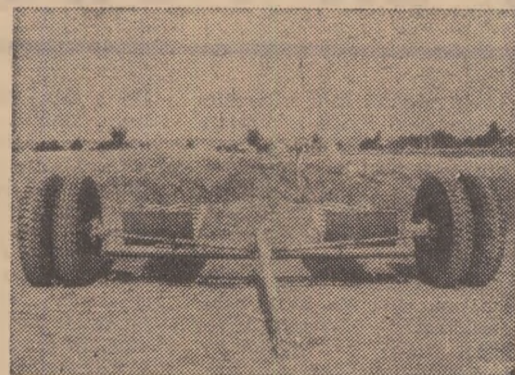
NOTĂ

Consumă amortismente și produc... pagube

Uzina de reparații Timișoara și-a cîștigat un binemeritat renume prin multitudinea utilajelor puse la dispoziția agriculturii și prin calitatea lucrărilor executate. De această dată însă — este vorba de căruciorul pentru suspendarea autocamioanelor tractate de combina Fox pentru recoltarea lucernă — renumele uzinei este pus în „pericol”. De ce? Așa cum ne-a demonstrat „pe viu” ing. Tudor Petculescu, mecanicul șef al F.N.C. „Lumina”, județul Constanța, ecartermentul dintre roțile exterioare ale căruciorului depășește cu 20 cm (o roată) lățimea maximă de tăiere a hederului — masa de tăiere de la combină. Lucerna călcată de roată nu mai poate fi recuperată, astfel încît pe toată lungimea lanului se pierd cantități însemnate de furaj.

În plus, așa cum demonstra ing. Petculescu, levierul de direcție ale căruciorului sînt subdimensionate, motiv pentru care, la viraje, ele se îndoiesc și, în ultimă instanță, se rup. Din observațiile beneficiarului mai reiese că cel-

două sănii pentru suspendarea autocamionului au înălțimea mai mare decît locul de fixare a numărului de circulație și a apărătoarei roților, fapt care are, de asemenea, urmări neplăcute. Ecartermentul mare al roților ridică, totodată, probleme în legătură cu circulația rutieră

Iată cum, din motivele arătate, patru asemenea cărucioare, cu care a fost dotată F.N.C. „Lumina” — care reprezintă o valoare de peste 80 000 lei — consumă amortismente și, deocamdată, produc pagube.

R. LUCIAN

RITM INTENS ÎN REALIZAREA INVESTIȚIILOR!

Zootehnia cooperatistă din județul Brăila, în plin proces de dezvoltare și de modernizare, își va întregi ansamblul în acest an cu încă trei obiective de tip industrial: complexul pentru creșterea și îngrijirea berbecușilor de la Albina-Tichilești, cu o capacitate de 30 000 de locuri și două complexe, pentru creșterea și îngrijirea porcilor, la Tichilești și Dedulești, fiecare din ele urmînd să livreze anual cîte 30 000 de porci grași.

Într-un stadiu de realizare destul de avansat — 4,50 din 4,99 milioane, cit reprezintă valoarea investiției — complexul de la Albina poate fi apreciat, pe bună dreptate, pentru calitatea execuției. Trebuie să arătăm, totuși, că întârzierea termenului de intrare în exploatare, stabilit pentru 5 iulie, a făcut ca la această dată popularea complexului să fie realizată abia în proporție de o treime, adică cu 10 000 de berbecuși.

„Întârzierea — ne explica ing. Gheorghe Danciu, șeful complexului — se datorește, în primul rînd, confecționării tablei perforate pentru pardoseală în locul celei expandate, cum era stabilit în proiect”. Tot de la șeful complexului am aflat că, în urma cîntărilor de probă — primii miei au fost introduși în îngrijitorie la 29 mai — rezultă că afit sporul mediu zilnic, cit și consumul specific de furaje se apropie de nivelul parametrilor stabiliți prin proiect.

Cît privește celelalte două obiective ale asocierii intercooperatiste — complexe de porci de la Dedulești și Tichilești — ambele înregistrază întârzieri îngrijitoare datorate, în bună parte, Ministerului Construcțiilor Industriale. Din aceste motive s-a apelat la Întreprinderea județeană de construcții-montaj care abia din luna mai a trecut la organizarea șantierei. Așa se explică faptul că din cele 10,3 milioane, cit reprezintă valoarea investiției planificate la fiecare din cele două complexe pentru anul în curs, nu s-a realizat decît 1,6 milioane la Tichilești și 1,1 milioane la Dedulești. Ca stadiu fizic al lucrărilor, la Tichilești, bunăoară, s-au săpat fundațiile, s-au turnat te-

În acest an, valoarea investițiilor ce urmează a fi realizate în sectorul cooperatist se ridică la peste 900 000 000 lei. În primul semestru, aceste fonduri nu s-au consumat decît în proporție de circa 35 la sută. Urgentarea lucrărilor prevăzute în 1970 creează, în același timp, condiții pentru realizarea obiectivelor primului an al cincinalului viitor.

Atenție la scadență, dar și la calitate

meleile la halele de fătare și s-au montat stîlpii de susținere la 3 hale de montă și gestație. Întârzierea lucrărilor se explică, în bună măsură, prin lipsa pieselor prefabricate, precum și a plăcilor de azbociment.

Ne-a reținut atenția în mod deosebit faptul că obiectivele zootehnice la care ne-am referit sint proprietatea uneia și aceleiași asociații formată din toate cele 91 de cooperative agricole existente în județ. Este, fără îndoială, în atribuția uniunii cooperatiste județene, a cooperativelor înseși, să hotărască modalitatea de asociere. Considerăm însă că asocierea pe grupe mai mici de unități ar fi mult mai eficientă, ar permite mai multă operativitate în exercitarea atribuțiilor, mai mult interes din partea asociațiilor.

Și în județul Galați, obiectivele asociațiilor intercooperatiste, în plină realizare, poartă pecetea aceluiași suflu înnoitor. Un prim popas l-am făcut la Independența unde, pentru construirea unui complex de creștere și îngrijire a porcilor cu o capacitate de 30 000 de locuri, și-au dat mina unindu-și eforturile 18 cooperative agricole.

Răpiți pentru cîteva clipe din iureșul unei activități febrile, ing. Teodor Stîngă, directorul complexului — beneficiarul — și Gabriel Popa, inginer șef adjunct la Trustul județean de construcții Galați — constructorul — ne-au dat cîteva detalii în legătură cu mersul lucrărilor.

— **Deși prin planul de stat —** spunea ing. Stîngă — **lucrarea a fost repartizată și urma să fie realizată de Ministerul Construcțiilor Industriale, care a și preluat-o în luna februarie, abia în luna mai se începuse organizarea șantierei. S-a căutat atunci un alt constructor, în persoana Trustului județean de construcții**

Galați, care la 1 iunie a și organizat începerea lucrărilor. Din valoarea totală a investiției, care însumează 24,8 milioane — 14 milioane sub formă de credite de la stat — 12,5 milioane urmează să fie consumate în 1970, iar restul în 1971. Pentru recuperarea rămănelor în urmă, în luna iunie s-au realizat lucrări în valoare de 2,3 milioane, față de numai unul cit era prevăzut, iar în prima jumătate a lunii iulie valoarea lor s-a ridicat la 1 milion.

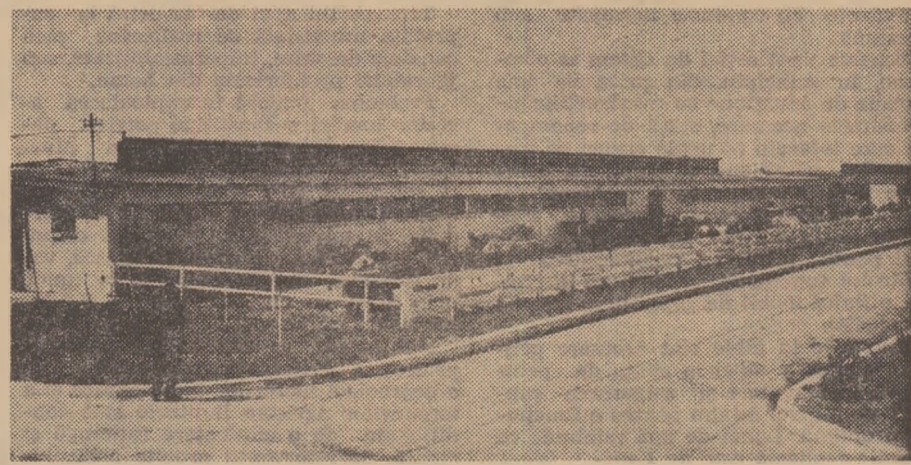
Mersul lucrărilor — așa cum ne arătau interlocutorii — asigură certitudinea realizării integrale a investițiilor prevăzute pentru acest an. Cu afit mai mult, cu cît termenul de dare în folosință a fost

devansat cu 6 luni, adică la jumătatea anului viitor. De menționat că — prin adaptarea în teren de către D.S.A.P.C. Galați a proiectului director elaborat de I.S.P.C.A. — s-a obținut o economie de 2 milioane lei, față de studiul tehnico-economic inițial, economii care vor fi folosite pentru îmbunătățirea soluțiilor tehnologice și de construcție.

La Hanu-Conachi, alte 18 cooperative agricole din județul Galați s-au asociat pentru realizarea unui complex de creștere și îngrijire a berbecușilor, cu o capacitate de 30 000 locuri. Valoarea totală a investiției — 4 milioane — este realizată în proporție de peste 50 la sută. Mai bine de 16 000 de berbecuși și-au și ocupat locurile în tronsoanele date în folosință. Deși proiectul și investiția sint relativ aceleiași, în comparație cu complexul de la Albina, județul Brăila, sau chiar cu cel de la Smîrdan, județul Galați, complexul de la Hanu-Conachi este tributar calității. Din lipsă de „construcător”, de repartii de materiale, asociația a fost nevoită să apeleze la lucrări în regie, la materiale neconforme proiectului, la soluții constructive de ultimă instanță.

Este cazul să subliniem că, deși pentru construirea unor astfel de complexe există un proiect director avizat și aprobat de forurile competente, realizarea lui diferă flagrant de la unitate la unitate. O serie de „inovății” ad-hoc nu fac decît să aducă prejudicii desfășurării normale a procesului de producție, a fluxului tehnologic stabilit prin S.T.E. Pe de altă parte, lipsa materialelor de construcție în majoritate prefabricate, a tablei expandate etc. obligă unitățile să apeleze la soluții nedorite. Sint cîteva probleme pentru rezolvarea cărora se așteaptă luarea, pe plan central, a unor măsuri mai eficiente.

L. ROȘCA

Complexul industrial pentru creșterea vacilor de lapte, din cadrul I.A.S. Barboși, județul Galați

În următorii cinci ani, investițiile care se vor realiza în agricultură din fondurile centralizate ale statului și din fondurile de acumulare ale cooperative agricole vor depăși 100 de miliarde de lei. Realizarea unui asemenea volum implică eforturi deosebite din partea tuturor celor care concurează la realizarea investiției: titular, beneficiar, proiectant și executant.

În primul an al cincinalului — 1971 — în sectorul cooperatist al agriculturii se vor investi circa 7,5 miliarde lei, aproape o treime reprezentînd credite. Va începe, printre altele, execuția unor complexe pentru creșterea porcilor, cu o capacitate totală de 570 000 capete/an, a 13 complexe avicole pentru producția de ouă, 7 complexe avicole pentru carne, realizarea unor complexe noi pentru creșterea vacilor și completarea de ferme existente (cu o capacitate totală de 80 000 locuri), se vor pune în funcțiune centre de producere a răsadurilor în ferme legumicole, depozite de cartofi de sămînță etc.

Realizarea la timp a tuturor acestor obiective necesită o temeinică pregătire. De aceea, se poate spune că pentru lucrătorii din domeniul investițiilor, planul cincinal a și intrat în bancul de lucru. Pornind „numărătoare inversă”, de la termenul de punere în funcțiune, scăzînd durată normală de execuție, ajungem la concluzia fermă, că în anul viitor va trebui începută nu numai execuția obiectivelor ce urmează să producă în același an, ci și a celor care vor intra în funcțiune în 1972, dar au un ciclu mai lung de execuție.

Primii angrenași în aceste pregătiri sint proiectanții. Organele de specialitate din cadrul ministerului nostru au stabilit temele de proiectare pentru principalele obiective de tip industrial. Pe baza lor se vor realiza, ca și în acest an, complexe de porci cu capacități de 15 000 și 30 000 de capete/an,

Să privim și în perspectivă

ferme avicole multiplu de 36 000 de găini ouătoare sau 600 000 de pui de carne. În momentul adaptării la teren a proiectelor-directive, s-au examinat soluțiile existente pentru ca noua documentație să fie editată în variante îmbunătățite. Totodată, s-a urmărit și asigurarea unei dotări mai complete a unității în cadrul investiției specifice aprobate. La Institutul de studii, cercetări și proiectări agricole sint în curs de elaborare studii tehnico-economice pentru complexe de 1 000 de vaci, cu posibilitatea de a realiza, în prima etapă, o subunitate de 500 de vaci. Se studiază, în această fază, două variante: întreținerea vacilor în stare legată și întreținerea lor liberă, în grajduri închise, mulsul fiind centralizat. În vederea unei selecții superioare a materialului biologic s-a introdus în studiu, pentru prima dată, posibilitatea de creștere a întregului efectiv de tineret femel pînă la prima lactație.

În aceeași fază — de elaborare a studiului tehnico-economic directiv — sint și îngrijitorii de tineret taurin cu o capacitate de 10 000 capete/an, cu posibilități de a se realiza, în prima etapă, o unitate de 5 000 capete/an. Pentru îngrijitorii de miei s-a elaborat o nouă variantă de schelet portant, în vederea reducerii consumului de metal.

Un loc important în activitatea de investiții îl ocupă extinderea capacităților de producție în fermele de vaci actuale. Acest lucru se realizează prin integrarea construcțiilor noi în ansamblul celor existente, în așa fel încît să se asigure închiderea completă a flu-

xului tehnologic și, deci, continuitatea procesului de producție. Într-o fermă cu circuit închis, în afara spațiilor necesare cazării vacilor, se vor asigura: o maternitate cu creșe pentru vițoi pînă la 15 zile, grajduri pentru tineretul mascul ce se livrează la 90 de zile și pentru tineretul femel ce se păstrează pentru înlocuire, un spațiu destinat păstrării laptelui, un depozit de furaje etc. Va trebui, prin urmare, să se renunțe la practica, încetățenită pe alocuri, de a se construi, an de an, grajduri fără perspectiva închiderii fluxului.

A început, de asemenea, proiectarea centrelor de producere a răsadurilor, dotate cu sere-inmulțitor, solarii încălzite și solarii neîncălzite, elaborîndu-se studiile tehnico-economice pentru trei categorii de mărime.

Odată aceste studii elaborate, sarcini deosebite în pregătirea investițiilor revin direcțiilor agricole județene. O primă obligație a acestora este de a asigura capacitățile necesare de proiectare pentru studiile tehnico-economice, inclusiv studiile de teren și de specialitate, încheind cu organizațiile de proiectare județene grafice precontractuale, pentru toate fazele de proiectare. Această activitate a și început să dea rezultate în județele Botoșani, Buzău, Iași, Timiș și Suceava, dar decurge cu încetineală în județele Argeș, Constanța, Galați, Prahova și Vrancea.

Calitatea unei investiții, eficiența ei economică sint condiționate, în mare măsură, de amplasament. Pentru a nu se face greșeli, în fiecare județ este ne-

cesară organizarea unor colective de amplasare, din care să facă parte cadrele cele mai experimentate, precum și reprezentanții tuturor organelor locale care urmează să emită avize. În ajutorul activității acestor colective stau și instrucțiunile speciale, elaborate de Direcția de investiții din M.A.S. și I.S.C.P.A.

Cerința începerii la timp a lucrărilor depinde, în continuare, de obținerea la timp, cu sprijinul organizației de proiectare a avizelor și acordurilor preliminare.

Toate aceste sarcini care revin direcțiilor agricole impun, desigur, o activitate intensă. Ea trebuie să se desfășoare uneori „contra cronometru” pentru ca investițiile anului viitor să fie temeinic pregătite. În toată această activitate vor trebui antrenate și asociațiile intercooperatiste, beneficiare ale noilor obiective. Să nu se uite că, dacă în unele locuri există greutate în realizarea planului de investiții pe acest an, cauza o constituie tocmai faptul că pregătirile nu au devansat suficient momentul fixat pentru darea în folosință a obiectivelor propuse.

Noul regim de prețuri stabilit de recenta hotărîre, pentru materialele și utilajele destinate complexelor de tip industrial, constituie un important stimulent pentru unitățile asociate. Reducerea costului investițiilor pe de o parte, sporirea eficienței economice, pe de altă parte, creează premisele extinderii sistemului de creștere a animalelor în mari unități complexe. Derivă de aici, pentru toți lucrătorii din domeniul investițiilor din agricultură, datorită de a desfășura o activitate intensă pentru rezolvarea operativă și cu maximă competență a tuturor problemelor.

Ing. Belu BLUMER
director
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

OBSERVAȚII PRIVIND UTILIZAREA
CONDUCTELOR ÎNGROPATE LA I.A.S. „30 DECEMBRIE”

LA AMENAJĂRI MODERNE, EXPLOATARE MODERNĂ

Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă și extinderea îmbunătățirilor funciare, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din martie a.c., prevede ample lucrări de irigații în actualul cincinal și în perspectivă.

În program se subliniază necesitatea folosirii pe scară largă a unor soluții moderne, printre care se numără și amenajările cu conducte îngropate, sub presiune. În cele ce urmează voi încerca să sintetizez unele observații făcute timp de trei ani la I.A.S. „30 Decembrie”, privind întreținerea și exploatarea primelor amenajări de irigații, prevăzute cu conducte îngropate sub presiune.

Schema unui astfel de sistem se compune, în principiu, din priza de apă, rețeaua de aducțiune cu construcțiile hidrotehnice necesare, stații de repompare, care intervin în unele cazuri pe traseul de aducțiune și stații de pompare pentru punere sub presiune, rețeaua de conducte sub presiune, aferentă, dispozitivele speciale și armături pentru protecția, regularizarea și controlul funcționării rețelei și, în sfârșit, utilajul mobil de aspersiune (aripile de ploaie).

Lucrările în albie sînt necesare pentru dirijarea apei la stația de pompare — alimentare și asigurarea capacității unui nivel minim pentru o funcționare optimă. Lama de apă minimă ce trebuie realizată este de 1 m.

Pentru obținerea lamei de apă indicată și a debitului minim necesar se intervine, la nevoie, cu închiderea totală a albiei. Prin aceasta, nivelul apei în sursă va crește pînă cînd se va realiza grosimea lamei de apă, ea devenind apoi stăvilă de remuu, care funcționează ca regulator de nivel la ape mici.

Este foarte important ca la tendința de creștere a nivelului să se scoată șandorii stăvilăului de remuu pentru evitarea pericolului de colmatare a avancamerei.

Pentru urmărirea în timp a variației nivelurilor și modificarea cotelor lucrărilor din albie se recomandă instalarea de mire hidrometrice și de repere fixe pe cele două maluri, spre a se putea executa relevee în albie. Se determină astfel modificările capacității de scurgere și transport a albiei și lucră-

rilor de intervenție necesare. Elementele de construcții submersibile se controlează cu sondele. Observațiile trebuie să aibă ritmicitate și exactitate de-a lungul întregii perioade de vegetație, și mai ales în timpul viiturilor.

În scopul menținerii eficacității lucrărilor proiectate în albie, observațiile trebuie să cuprindă un sector de rîu pe o lungime de minimum 200 m, aval și amonte de limitele apărării de mal, pentru a se putea împiedica din timp fenomenele de eroziune; este indicat să se creeze stocuri de materiale pentru perioada de iarnă în bazinul de captare.

Transportul apei de la priză la suprafața amenajată se realizează prin canalele deschise, impermeabilizate, sau jgheaburi prefabricate din beton.

Problema majoră în exploatarea acestor lucrări o constituie potrivit observațiilor făcute, regularizarea nivelului. În cea mai mare parte acest lucru se realizează cu dispozitivele automate (vane regulate de nivel AVIS, circuite de telemnalizare etc) și dispozitivele manuale (module cu mască, vane stăvilă), iar în amenajările mici, prin reglarea cit mai exactă a debitelor transportate.

Menținerea capacității de transport proiectate, evitarea pierderilor de apă, a degradării lucrărilor hidrotehnice și a terenurilor agricole limitrofe sînt condiționate de o exploatare rațională și atentă, de intervenții prompte prin lucrări de întreținere; este obligatorie respectarea zonelor de protecție stabilite prin proiectarea pentru aceste lucrări. Se recomandă, în cazul aducțiunilor cu jgheaburi, să se întreprindă în bune condiții rosturile pentru a se împiedica infiltrarea apei și inmuierea terenului în zona paharelor de fundație; nerespectarea acestor lucrări ar conduce la tasări și fracționarea pantei proiectate și executate, reducîndu-se capacitatea de transport a apei.

De maximă importanță este gradul de eficiență realizat prin folosirea apei captate (randamentul sistemului de irigație), care este conjugat cu valoarea pierderilor de apă prin infiltrație și influențează cheltuielile de exploatare și întreținere.

Stațiile de pompare sînt diferențiate, în funcție de schema hidrotehnică și destinație, pentru alimentare, repom-

pare și punere sub presiune. Elementul nou la amenajările moderne de irigație cu conducte îngropate sînt stațiile de pompare pentru punere sub presiune. Regimul de funcționare și consum al rețelei de irigație cu conducte sub presiune a determinat necesitatea regularizării debitelor, acest lucru realizîndu-se de obicei în două variante: cu hidrofor sau by-pass.

Exploatarea echipamentelor hidromecanice trebuie să respecte parametrii stabiliți pentru regimul optim de funcționare, indiferent de variațiile consumului din rețeaua de irigație. În acest scop, o maximă atenție se recomandă evitării cavității (se urmăresc indicațiile aparatului de măsură și control privind sarcina normală a pompei), înlăturării regimului de ambalare (condiționat de întreținerea și funcționarea armăturilor și accesoriilor la oprirea pompei, în special) precum și întreținerii utilajelor conform indicațiilor din notița tehnică. Sînt, de asemenea, necesare respectarea caracteristicilor funcționale ale utilajelor și instalațiilor și executarea planificată a reviziilor și reparațiilor.

Amenajarea interioară, care cuprinde rețeaua de irigație, prevede transportul și distribuția apei prin conducte îngropate, fapt care contribuie la economia de apă și distribuția controlată a acesteia. Presiunea din interiorul rețelei de conducte produce solicitări mari și, în consecință, trebuie acordată o atenție deosebită exploatarei și întreținerii ei. Practica arată că în primii ani de exploatare, cînd are loc stabilirea și consolidarea terenului de fundație, se produc cele mai multe avarii. Rezolvarea lor promptă și de calitate prelungește viața rețelei și asigură, în continuare, o exploatare corespunzătoare.

Rețeaua de irigație cuprinde conducte cu diametre variînd între 150—1000 mm și diverse materiale: oțel, azbociment, beton armat precomprimat. Pentru efectuarea reparațiilor este necesar un stoc din toate aceste materiale, precum și piese de legătură complementare.

Siguranța unei rețele de irigație sub presiune este condiționată, în primul rînd, de evitarea pungilor de aer din conducte; pentru aceasta este necesară dezaerisirea rețelei atît la umplerea ei, cît și de fiecare dată cînd se deschide o antenă izolată, din cauza nefolosirii ei, sau executării unor lucrări de întreținere.

Este important de precizat că umplerea rețelei la darea în funcțiune trebuie făcută lent, cu un debit de 1/15 — 1/20 din valoarea celui normal. Pungile de aer conduc la perturbarea regimului normal de funcționare, modifică secțiunea și vitezele de curgere și favorizează lovituri de șoc în rețea prin creșterea oscilațiilor de apă. Aceste oscilații sînt totuși mai bine preluate în cazul conductelor de azbociment, datorită elasticității mai mari. Trebuie însă evitată creșterea sarcinilor de regim și acest lucru se realizează prin funcționarea constantă a stației de punere sub presiune.

Pentru o bună exploatare este obligatorie manevrarea corectă a accesoriilor de pe rețea și întreținerea lor corespunzătoare.

Aparatele de securitate asigură regularitatea și economia exploatarei rețelelor, evacuează în mod normal și automat aerul care poate fi prins sau antrenat pe conducte, permit scurgerea liberă a apei, stabilesc presiunea la valori convenabile pentru exploatarea rețelei, evită și neutralizează loviturile de berbec etc. Pentru a evita supra și subpresiunile create de loviturile de berbec, personalul de exploatare trebuie să manevreze lent dispozitivele de secționare (vanele), în special către sfîrșitul închiderii. Aceste manevre vor avea o durată, în minute, cel puțin egală cu lungimea conductei în km.

La golirea rețelei, în cazul remedierii unei avarii sau pentru pregătirea de iarnă — se produc fenomene de vacuum în conducte. Pentru evitarea lor și introducerea aerului se deschid hidranții de pe antenele respective și vanele de izolare ale dispozitivelor de aerisire de pe conductele principale și secundare (se recomandă sigilarea lor în poziția deschis, la începutul sezonului de irigație).

Echipamentul mobil de aspersiune (aripile de ploaie) permite irigarea culturilor în funcție de necesarul de apă al plantelor, stabilit prin proiectare, cu asigurarea de calcul de 80 %. În exploatare însă mărimea normelor de udare se va stabili diferențiat, la fel și intervalul dintre udări, în urma determinărilor de umiditate a solului și urmărirea dinamicii acesteia. Variația nivelului freatic în regim irigat, urmărită prin staționările hidrogeologice, condiționează, de asemenea, aplicarea udărilor și frecvența lor.

Din principiile de dimensionare hidraulică a rețelei de conducte rezultă reguli obligatorii pentru exploatarea utilajului mobil de aspersiune. Printre acestea se numără montarea conform ansamblului constructiv recomandat al aripei de ploaie (respectarea numărului de tronsoane și aspersoare pentru încadrarea în criteriul Christiansen privind repartizarea pierderilor de sarcină, și în scopul realizării uniformității de udare proiectată și respectarea schemelor de lucru).

Exploatarea și întreținerea propriuzisă a echipamentului mobil nu ridică probleme deosebite; o manipulare și stocare corectă lungesc viața și buna funcționare a acestuia.

Pentru a evidenția rezultatele unei exploatare și întrețineri corespunzătoare a amenajărilor moderne de irigații cu conducte sub presiune este necesară o strictă evidență a udărilor, inclusiv a tuturor elementelor complementare. Evidența diferențiată a cheltuielilor și veniturilor, a tuturor avariilor și lucrărilor de remediere, va putea înfățișa în mod edificator eficacitatea acestor amenajări și contribuția lor la realizarea indicatorilor economici proiectați.

Ing. hidroameliorator
Mihai CACEU

Particularități ale aplicării irigației în condițiile verilor ploioase

Cercetările științifice și practica în domeniul irigației sînt unanime în a recunoaște că, în condiții de irigare, culturile agricole își diminuează simțitor rezistența la secetă. De asemenea, există un acord deplin între cercetătorii și practicienii irigației raționale atunci cînd este vorba de dirijarea de așa manieră a regimului de irigare, încît planta să-și dezvolte armonios sistemul radicular pentru a putea explora un strat cît mai adînc de sol și a valorifica deplin îngrășămintele.

Anii cu veri sau începuturi de veri ploioase și, în general, trecerea de la o perioadă umedă la una călduroasă și uscată ridică probleme deosebite pentru irigația rațională.

O seamă de oameni de știință printre care F.J. Alway, G.R. Dole și P.J. Kramer — arată că

plantele crescute în mediu umed își dezvoltă un sistem radicular foarte ramificat și superficial, constituit din rădăcini scurte și numeroase, dar puțin apte de a extrage umiditatea dintr-un mediu relativ uscat. În același timp, remarcă autorii citați, hidrotropismul unor astfel de rădăcini se caracterizează printr-o dezvoltare radiculară mai înceată decît viteza de uscare a solului de la suprafață spre profunzime. În astfel de condiții, plantele încep să dea semne de suferință. Mai mult decît atât, la unele culturi se poate constata fenomenul de sucțiune inversă, respectiv trecerea apei din rădăcini în sol, însoțit de plasmoliza celulelor radiculare. Acest fenomen este invers celui constat la plantele crescute în condiții precare de umiditate, ale căror rădăcini rare, pu-

țin ramificate și relativ lungi, cu structură xeromorfă, cu mare putere de sucțiune a apei solului, au un hidrotropism mult mai accelerat.

În condițiile acestui an, bogat în precipitații, gradul de dezvoltare a rădăcinilor culturilor este mai redus decît în anii normali, iar sistemul foliar este de-a dreptul luxuriant. De aceea, este de așteptat ca, o dată cu încălzirea bruscă a timpului și cu creșterea evapotranspirației, la culturile pregătite pentru condiții de irigare, la care s-au aplicat cantități mai mari de îngrășăminte și s-au asigurat densități la nivelul limitelor maxime, să se manifeste, mai accentuat și mai timpuriu, nevoia de apă. Aceasta impune un control sistematic al dinamicii dezvoltării rădăcinilor active a plantelor, conjugat cu urmărirea dinamicii umidității solului, astfel încît să se poată interveni cu irigarea înainte ca plantele să manifeste simptome de dezechilibru hidric.

Dr. ing.
Teodor MOSCALU

ÎNȚEPRINDEREA UTILAJE CONSTRUCȚII TRANSPORT BUCUREȘTI-OTOPENI

Telefon 33.75.40

Angajează urgent

strungari — frezori — S.D.V.-iști — mecanici pentru diferite utilaje de construcții pentru șantiere — șoferi pentru mașini grele, cu o vechime de peste 5 ani

Solicitanții vor trebui să poseze buletin de București sau comunele subordonate, pentru care se asigură transportul pe C.F.R. și I.R.T.A. cu autobuze — de la domiciliu la locul de muncă și retur.

Pentru lucrătorii de pe șantiere se asigură masa contra-cost, spor de șantier — conform instrucțiunilor în vigoare și cazare gratuită.

Informații suplimentare se pot obține direct, de la Serviciul Personal al întreprinderii, unde se pot adresa și cererile respective.

Lucrări silvoameliorative ale solului

În trecut, patrimoniul forestier al județului Buzău a suferit mari pierderi atât prin micșorarea suprafeței lui, cât și prin reducerea productivității pădurilor. Pentru remedierea acestei situații, odată cu naționalizarea pădurilor, silvicultorii au început o vastă campanie de împădurire a terenurilor goale și de refacere a arboretelor degradate, brăcuite și necorespunzătoare. În perioada 1949-1969, în fondul forestier de stat al județului nostru, în suprafață totală de 139 500 ha, s-au împădurit peste 36 000 ha, din care 9 600 ha în terenuri degradate.

Au fost constituite 47 perimetre de corectare a terenurilor și ameliorare a terenurilor degradate, în care s-au investit peste 42 milioane de lei.

După 20 de ani de activitate intensă terenurile neproductive din bazinele hidrografice ale Slănicului, Sărățelului, Bîsca Chiojdului și Buzăului au fost acoperite cu vegetație forestieră care s-a dovedit singura capabilă să asigure repunerea în circuitul economic a acestor suprafețe.

Campania de împădurire desfășurată în anul curent a îmbogățit patrimoniul nostru forestier cu încă 1 260 ha de plantații. Și, cu toate că primăvara aceasta capricioasă a „incurcat” socotelile multor gospodari, datorită energiei silvicultorilor s-a reușit, prin măsurile tehnico-organizatorice luate, să se folosească din plin epoca optimă de lucru. Peste 1 500 000 de puieți forestieri au fost scoși din pepiniere, trans-

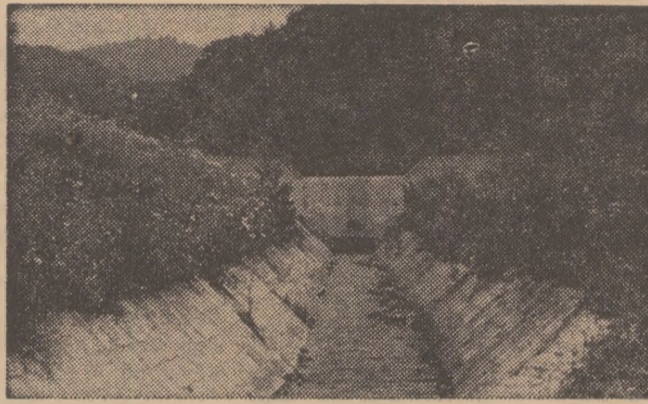
portați și plantați la locul definitiv.

În același timp cu împăduririle în fondul forestier, silvicultorii au plantat, numai în 1969, de-a lungul drumurilor județene și comunale, a canalelor de irigație și desecare, cu concursul consiliilor populare comunale, peste 152 000 plopi negri hibrizi, în aliniamente. Totodată au fost extinse culturile intensive de arbuști fructiferi plantându-se 30 ha cu zmeur selecționat, care vor putea asigura, printr-o îngrijire corectă, producții ridicate.

În viitorul cincinal acțiunile de cultură și refacerea pădurilor vor cunoaște o amploare crescândă, eforturi deosebite fiind concentrate spre împădurirea terenurilor degradate. Încă de pe acum se lucrează la studii tehnico-economice care tratează problemele de organizare a teritoriului și combatere a eroziunii solului pe bazine hidrografice întregi, cum sint bunăoară Valea Slănicului și Valea Cîlnăului, prin cooperarea specialiștilor din sectorul agricol și cel silvic.

Silvicultorii, sint gata să-și aducă aportul la gospodărirea judicioasă și conservarea solului, importanță bogăție națională. Prin acțiuni comune cu sectorul agricol se vor face noi pași în direcția redresării echilibrului hidrologic pe terenurile afectate de eroziune din județul Buzău. Pădurile devin un aliat tot mai de nădejde în apărarea patrimoniului funciar.

Mircea NEGULESCU
inginer șef
al Inspectoratului
silvic Buzău

Baraj în canal din zidărie de piatră cu mortar, executat în perimetrul Gura Teghii, pe raza ocolului silvic Nehoiu

Plantații cu salcie pe aterisamentul din spatele unui baraj din perimetrul Cătiasu ocolul silvic Cislău

Terasa sprijinită de gardulețe de coastă în terenuri degradate din perimetrul Sibiciu, la ocolul silvic Pîrscov

AFLĂM DE LA A. G. V. P. S.

Oerotirea speciilor pe cale de dispariție

Uniunea Internațională pentru conservarea naturii și a resurselor sale (U.I.C.N.) a publicat încă din 1967, „lista roșie” a speciilor amenințate cu dispariția, ale căror efective sint extrem de precare. Pe tot globul sint, astfel, considerate amenințate peste 250 de specii de păsări, unele înregistrate într-o cantitate de numai câteva zeci de exemplare. Mai cu seamă insulele netropicale (Antile, Cuba) și America de sud dețin primul loc (aproape 70 de specii), urmate de regiunile nearctice (America de Nord) și etiopiană (Africa, Madagascar), fiecare cu peste 40 de specii pe cale de dispariție.

Din rîndul mamiferelor, situația speciilor și a subspeciilor periclitată serios, se prezintă astfel: în Eurasia și Africa (27 de specii de animale cu protecție indoeuropeană) ca și în America de Nord și de Sud (cu un total de 58 de specii de animale amenințate cu dispariția, 11 aproape dispărute și 2 dispărute). În general, specialiștii ridică la 600 numărul speciilor și a subspeciilor de păsări și de mamifere amenințate cu dispariția.

La noi în țară, dintre mamifere, serios amenințate sint speciile de dihor de stepă. Le urmează, în apele întroare, nerca și în multe masive, derul de copac. Nici risul nu are o situație bună. Scăderi, chiar dacă nu „critice”, prezintă potirnicea, rața mare, rața cîrîitoare (acestea două mai ales în interior). Mai apropiată de „critică” este situația prepeliei, a droptei, a călifarilor. Foarte critică este situația cocoșului de mesteacăn, a piciorongului, lopătarului; a tuturor vulturilor (3 specii), acvilelor (7 specii), a codalbului ca și a șoimilor mari (3 specii) a șorliței roșii, a găilor de baltă (4 specii), a vulturului șerpaș și a viesparului. Se apreciază că și la răpitoarele de noapte se pot ivi surprize negative. Din neamul rațelor și al găștelor sălbatice, foarte critică este situația ferestrașilor (3 specii), a rațelor oaspeți de iarnă sau de vară. Neamul cufundarilor și al fundacilor arctici este și el foarte mult rărit, datorită combaterii nehibzuite, ca să nu mai vorbim de stîrcul cenușiu, de acela roșu și de cormoranii.

I. CIRCIU

(Urmare din pag. 1)

pădurii în structura biosferei și în funcționalitatea acesteia. Îngrijorarea existentă în opinia celor mai variate cercuri din Italia, Grecia, Spania, Elveția, Austria, R. F. a Germaniei, S.U.A., țările din Orientul apropiat și mijlociu, multe țări din America latină — cu privire la „fragilitatea mediului” materializată prin inundații, avalanșe, alunecări, torențializări de piraie, desolificări, degradarea peisajului etc. — a devenit o problemă majoră pentru forurile dirigitoare din țările respective. Este elocvent faptul că recent, un ziar italian trata acest subiect sub titlul „Nel bosco, molti segreti de la nostra sopravvivenza” (în păduri se află multe secrete ale supraviețuirii noastre), iar șeful departamentului forestier al F.A.O. semna articolul de antiteză „O lume fără păduri”.

Se înțelege că, în țara noastră, problema menționată are un cu totul alt cadru și cu totul alte dimensiuni. Beneficiind de orientarea justă dată de partid și de mijloacele materiale și financiare puse la dispoziție de stat, eficiența economică și socială a silviculturii sporește continuu. Zona funcțională a pădurilor și gospodărirea diferențiată a arboretelor este reglementată prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 214 din 1954.

Cu toate acestea, sarcinile silviculturii pe această linie sporesc în complexitate și grad de răspundere, reclamînd eforturi multiple și competență profesională tot mai ridicată din partea celor care elaborează și aplică măsurile de gospodărire a fondului forestier. Programul național pentru gospodărirea apelor, extinderea lucrărilor de irigații și combaterea eroziunii solului pune în fața silvicultorilor sarcini noi în legătură cu folosirea pădurii ca factor de asigurare a echilibrului mediului geografic. Orografia specifică teritoriului țării noastre face ca rețeaua hidrografică de bază să se sprijine pe catena Carpaților, unde se află localizată sursa centrală a apelor de suprafață. În ultimă analiză, mărimea și constanța debitelor din rețeaua hidrografică se decide în zona montană și subcarpatică, iar de acest considerent trebuie să se țină seama cu multă atenție în economia apelor. Acolo, în zona montană și subcarpatică, predomină altitudini ridicate și versanți lungi; acolo cade ma-

ioritatea precipitațiilor și tot acolo este amplasată peste 2/3 din întinderea fondului forestier. În asemenea împrejurări, vegetația forestieră devine prin ea însăși un „mecanism” de reglare a scurgerilor în raport cu precipitațiile, generînd debite mai mult sau mai puțin normale în funcție de mărimea, structura și starea pădurilor existente.

În acest context se vorbește uneori despre corelarea directă care există între „despăduriri” și debitul precar al unor cursuri de apă. Această corelare există într-adevăr; ea trebuie înțeleasă prin prisma necesității de a se asigura un „procent păduros” optim în toate bazinele hidrografice. Dar satisfacerea corelării în cauză nu circumscrie nici pe departe complexitatea reală a funcției pă-

SARCINILE SILVICULTURII

durilor; sarcina silviculturii și a celorlalte sectoare direct interesate nu se reduce doar la împădurirea terenurilor care sint afectate folosinței forestiere și la limitarea despăduririlor. În realitate, sarcina silviculturii constă în asigurarea permanentizării în partea superioară a bazinelelor hidrografice a unui covor de vegetație lemnoasă alcătuit din specii potirvite, din arborete cu vârste variate — pe cît posibil pluriene — cu structură orizontală și verticală adecvată cerințelor de bună funcționare a „mecanismului” bio-mecanic de reglare a scurgerilor despre care am amintit mai sus.

Această sarcină majoră a silviculturii, în etapa actuală, nu trebuie să împietzească și nici să subordoneze obligația importantă ca fondul forestier să furnizeze, an de an, economiei naționale și populației, cantități determinate de masă lemnoasă; în aceiași măsură însă, nu poate fi îngăduit ca obligația din urmă să împietzească asupra răspunderii pe care ramura silviculturii o are față de întreaga societate,

de a contribui la consolidarea economiei apelor, apărarea solului țării și — în general — de a contribui la o stabilitate de lungă durată a factorilor mediului din spațiul geografic al patriei. Armonizarea unor asemenea sarcini complementare, venite silviculturii, trebuie să constituie obiect de analiză cu maximum de discernămint și cu ocazia elaborării planurilor anuale și de perspectivă. Principiul de „multiple use of forests” (utilizarea multilaterală a pădurilor), acreditat de peste 15 ani în silvicultura mondială are deplină valabilitate și pentru condițiile noastre; aplicarea în practică, cu consecvență, a acestui principiu este însă dependentă de rezolvarea unei întregi suite de probleme și sarcini în sectoarele adiacente.

În limitele fondului forestier — în funcție de stadiul rezolvării problemelor exterioare menționate — Departamentul silviculturii acționează și va acționa pe linia unei gospodării funcționale a pădurilor, imbinînd măsurile de ridicare a capacității de protecție a arboretelor cu cele de sporire a producției și productivității fondului forestier. Pe această linie, oamenii de știință și specialiștii din sector se preocupă de soluționarea cît mai grabnică a unor aspecte axiale din silvicultura noastră. Va trebui să îmbunătățim criteriile de zonare funcțională a pădurilor și de încadrare a arboretelor în grupe și zone funcționale; se întrevede nu numai menținerea, dar și consolidarea principiului că, în condițiile țării noastre, toate pădurile au rol de protecție, fie în exclusivitate, fie în asociere cu funcția de producție, urmînd ca întinderea pădurilor din grupa I (cu funcții exclusive de protecție fizică) să sporească mult peste 15 la sută din suprafața fondului forestier cît ocupă în prezent.

O atenție neslăbită se acordă perfecționării modalităților de tratament aplicat la tăierea și regenerarea pădurii, așa fel încît să reducem la minimum tăierile rase pe suprafețe mari și să extindem tăierile cu regenerare sub masiv și îndeosebi tăierile grădînjite (care corespund cel mai bine cu funcția de protecție dar care reclamă o rețea deosebită de instalații de transport cu caracter permanent). Va trebui să îmbunătățim, în continuare, formulele de împădurire prin prisma interesului ca regenerările artificiale să exercite cît mai deplin și cît mai de timpuriu funcții de protecție hidrologică și anti-eroziunală. Este necesar să determinăm mai precis „valoarea hidrologică” a speciilor ecologice adecvate stațiilor de împădurire și să creăm amestecuri viabile din punct de vedere biologic, eficiente sub raport funcțional și valoroase în sens economic.

Unitățile din sistemul ramurii silviculturii sint mobilizate în acțiunea de efectuare pe scară largă a lucrărilor de îngrijire a pădurii sub formă de „operații culturale”.

Pe o bază de colaborare principală cu unitățile din subordinea Ministerului Industriei Lemnului, conducerea unităților silvice trebuie să acorde întreaga atenție obligației profesionale de a exercita un control sever al aplicării regulilor de exploatare, în strictă conformitate cu directivele existente pe linie de stat.

O problemă căreia Departamentul silviculturii îi acordă însemnătate meritată este aceea a contribuției proprii adusă la îndeplinirea programului de lucrări pentru combaterea eroziunii solului, ameliorarea terenurilor degradate, stingerea torențelor, punerea sub control a apelor — pe teritoriul din afara fondului forestier. Constituirea de perimetre de ameliorare pe principiul amenajării hidrologice integrale a bazinelelor este o acțiune în curs, în cadrul căreia Departamentul silviculturii înțelege să valorifice întreaga experiență pozitivă dobîndită în lucrările executate într-o serie de zone cum sint: Vrancea, Lotru, Galați, Prahova, Porțile de Fier etc.

Nici un efort nu trebuie precupețit pentru a finaliza corespunzător prevederile cuprinse în programele sectoriale și multisectoriale menite să asigure refacerea și consolidarea echilibrului factorilor de mediu natural.

ADUNĂRILE GENERALE ALE SALARIAȚILOR

Pornind de la analiza tuturor posibilităților

Analiza realizărilor din primul semestru al fiecărui an constituie pentru lucrătorii, tehnicienii, inginerii și ceilalți salariați ai unității noastre un prilej de a cîntări rezultatele muncii de-a lungul acelei perioade anuale în care se pune de fapt baza producției și de a sesiza măsurile necesare încă îndeplinirii și depășirii sarcinilor pe semestrul II.

Această analiză, ce a avut loc de curînd la I.A.S. Drăgășani, a fost conjugată însă și cu dezbaterile cifrelor de plan pe 1971, primul an al viitorului plan cincinal.

În expunerea prezentată, s-a notat mai întîi cu firească satisfacție faptul că, în ultimii trei ani, întreprinderea noastră a dat statului beneficii în valoare de 41 milioane de lei, din care 18 milioane peste plan (beneficiul net rea-

lizat în această perioadă depășind cu 82 la sută pe cel planificat).

Și în cursul primului semestru al acestui an, la cele 10 ferme și 4 sectoare de deservire, munca a fost organizată cu simț gospodăresc, lucrările s-au efectuat la vreme și la un înalt nivel tehnic, astfel încît planul de producție, în primul rînd — la struguri de 6300 kg la ha pe cele 800 de hectare pe rod (din 1000 existente) iar la fructe de 46 kg de la fiecare pom din cele 150 ha pe rod — să poată fi îndeplinit și chiar depășit, cu toate greutățile de climă pe care le-am întîmpinat.

În întrecerea socialistă ce se desfășoară între colectivele fermelor s-a constatat că, în primul semestru, cele mai bune rezultate au fost obținute la ferma nr. 1, condusă de Ion Ciocîrlan, la

ferma a 5-a, condusă de ing. Nicolîța Ianculescu și la ferma a 6-a, condusă de ing. Constantin Luculescu. Nu se pot trece cu vederea, desigur, nici realizările fermei a 9-a (șef de fermă — ing. Aurel Nițoiu), după cum trebuie subliniat că ferma pomicolă (ing. Florea Marinescu) a livrat 90 de tone de cireșe și vișine, față de 63 tone cît prevedea planul, trimițînd la export 27 tone, în comparație cu cele 17 tone indicate în plan. De asemenea, în primul semestru al anului în curs, ca urmare a bunei organizări a muncii, prin ferma condusă de ing. Mihai Beșleagă, întreprinderea noastră a livrat 80 de vagoane de vin, față de 72 de vagoane cît prevedea planul de producție.

În ciuda faptului că, în luna mai, plantațiile noastre viticole au fost afectate de grindină în procent de 68 la sută pe o suprafață de 353 ha, au fost luate măsuri care să ducă la diminuarea la minimum a pagubelor. Astfel, a fost organizată o comisie pe întreprindere care s-a deplasat la fiecare fermă pentru a se reanaliza tehnologiile de producție, a se întreprinde acțiuni care să ducă la economisirea de materiale și a se extinde lucrările mecanizate.

De asemenea, merită relevat faptul că pentru a contribui la lichidarea urmărilor inundațiilor, întreprinderea noastră s-a angajat să cumpere și să crească 100 de capete de tineret bovin și să cultive peste plan 10 hectare cu legume, urmînd a se obține în plus circa 100 de tone de zarzavaturi ce vor fi livrate la fondul de stat.

Șefii fermelor și economiștii care au

luat cuvîntul cu prilejul acestei analize au arătat că, prin măsurile de întreținerea viilor, livezilor, grădiniilor etc. și de recoltare a produselor, prin aplicarea planului de măsuri întocmit, se vor putea obține în acest an rezultate bune, pe măsura așteptărilor.

Dezbateri însuflețite au avut loc în legătură cu sarcinile ce revin I.A.S. Drăgășani în 1971.

În anul viitor, planul de producție la struguri va crește la 6400 kg la hectar, iar la fructe la 56 kg de fiecare pom. Din plantația de port-altoi, ce ocupă 108 hectare, urmează să fie obținuți 160000 de butași la hectar iar din pepiniera de vițe, ce se va menține la 32 de hectare, să se obțină peste plan 80000 de vițe.

S-a stabilit, totodată, ca de la grădina de legume să se producă peste plan 80 de tone de diferite sortimente de produse. În sfîrșit, s-a prevăzut ca, în 1971, cheltuielile la 1000 lei producție-marfă, în prețuri de livrare, să nu depășească 830 lei, fapt ce va crea premisa realizării unui beneficiu de 6812000 lei, față de cel prevăzut pentru anul în curs, de 5180000 lei.

Urmează ca în fiecare fermă să fie dezbătute amănunțit sarcinile de plan pentru anul viitor, în vederea folosirii tuturor posibilităților locale ce vor putea contribui la obținerea unor rezultate valoroase.

Ion ASLAN
directorul
I.A.S. Drăgășani,
județul Vâlcea

LA I.V.C. BRAȘOV

PREOCUPARE SUSȚINUTĂ PENTRU MECANIZAREA LUCRĂRILOR

Noul uscător de cereale construit la baza de recepție din Rupea are o capacitate de 150 de tone în 24 de ore. La proiectarea și construirea lui s-au realizat economii de peste 1 milion de lei.

După cum este cunoscut, una din principalele sarcini ale întreprinderilor pentru valorificarea cerealelor este asigurarea fondului centralizat al statului cu produse cerealiere. Îndeplinirea acestui obiectiv presupune o organizare temeinică a muncii, o activitate ireproșabilă atât a contractării și recepționării cerealelor, cît și la condiționarea și conservarea lor. Avînd în vedere că întreprinderea pentru valorificarea cerealelor din Brașov își desfășoară activitatea în două județe (Brașov și Covasna) în bună parte cu specific de munte, unde și în perioada de coacere și recoltare a cerealelor cad cantități mari de precipitații, care influențează negativ calitatea produselor, l-am rugat pe tovarășul Gheorghe PUIU, directorul unității, să ne vorbească despre pregătirile ce s-au făcut în vederea asigurării unor condiții optime de recepționare și conservare a cerealelor din noua recoltă.

Înainte de a vorbi despre măsurile luate în acest an, ne-a spus interlocutorul, cred că e necesar să evidențiem pe scurt și ce s-a făcut ceva mai în urmă, deoarece și ansamblul de lucrări întreprinse în anii precedenți va concura în bună măsură la reușita campaniei din vara acestui an. Ținînd seama de specificul local, mai bine zis de condițiile climatice de la noi, s-au luat o serie de măsuri pentru dezvoltarea capacităților

de uscare a cerealelor și de extindere a mecanizării întregului proces tehnologic.

În anul trecut, de exemplu, am construit două noi uscătoare de mare capacitate, unul la Rupea, altul la subunitatea din Tg. Secuiesc. Cel de la baza de recepționare din Rupea a fost construit prin eforturi proprii, realizîndu-se economii de peste un milion de lei.

Cu ajutorul noului uscător de la Tg. Secuiesc se pot condiționa nu numai grîul, secara și porumbul, ci și orzoaica. Din cele 8 subunități de recepționare, 6 sînt înzestrate cu coloane de uscare a cerealelor. De altfel, sîntem singura întreprindere din țară care și-a asigurat la subunități coloane de uscare în proporție de 75 la sută. Pe întreprindere, capacitatea de uscare a crescut de la 600 tone în 24 de ore (cît era în 1968) la 830 tone de cereale.

În afară de noile uscătoare construite, în fiecare subunitate, s-au întreprins acțiuni intense pentru extinderea mecanizării lucrărilor. Aș vrea să subliniez faptul că, în această privință, o contribuție de seamă și-a adus-o mișcarea de inovații și raționalizări. La baza de recepționare din Știpini, de exemplu, au fost instalate patru benzi aeriene a câte 55 de metri fiecare, la Rupea două benzi transportoare a câte 82 m lungime, toate concepute și realizate pe plan local. Și exemple din acestea pot fi date încă multe.

Extinderea capacităților de uscare și mecanizarea unor lucrări au contribuit, desigur, și contribuie la realizarea în mai bune condiții a sarcinilor de plan. Anul trecut, bunăoară, cînd în zona noastră, în perioada de vară, au căzut ploii multe, a trebuit să uscăm întreaga cantitate de 42173 tone de grîu recepționat, precum și 14347 tone de orzoaică și 803 tone de diverse alte produse. Măsurile întreprinse, conjugate cu eforturile susținute ale întregului colectiv de muncă, au făcut posibil ca rezultatele economico-financiare să fie bune, întreprinderea noastră situîndu-se pe locul al III-lea pe țară în cadrul întrecerii socialiste. Sîntem hotărîți ca și anul acesta să înregistrăm realizări cel puțin asemănătoare. În acest scop, am pregătit temeinic campania de recepționare a cerealelor din noua recoltă. Alături de pregătirile obișnuite — reparații, curățiri, vîruri, dezinfecții etc. — aș menționa și unele măsuri de o mai mare importanță. Este vorba, în principal, tot de o seamă de acțiuni pentru extinderea mecanizării procesului tehnologic, printre care construirea a 10 noi tarare de mare capacitate, care să asigure recepționarea în corelare cu puterea instalată de uscare, a unui număr apreciabil de bunkere, care vor duce la reducerea considerabilă a timpului de staționare a mijloacelor de transport etc. Sînt prevăzute, bineînțeles, și alte lucrări, care vor contribui la realizarea sarcinilor de plan în cele mai bune condiții.

I. BRAGHEȘ

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

FOLOSIȚI ECHIPAMENTUL DE PROTECȚIE!

Este știut de către oricine că asigurarea și utilizarea corespunzătoare, în raport cu specificul locurilor de muncă, a echipamentului de protecție constituie una dintre măsurile principale pentru prevenirea accidentelor de muncă. Și cu toate acestea, nu puține

sînt accidentele care se produc tocmai datorită nefolosirii echipamentului prevăzută în normative. Vom consemna cîteva dintre cazurile respective, spre a atrage și pe această cale atenția asupra pericolului pe care îl prezintă neglijarea acestei probleme. Foarte multe accidente au drept cauză neutilizarea ochelarilor de protecție. Mecanicul agricol Ion Sălăjan de la I.M.A. Mihai Viteazu, județul Cluj, bunăoară, neglijînd să-și pună ochelarii de protecție, în timp ce prelucra o piesă de oțel tratată termic, a suferit un grav accident, sărîndu-i în ochi o particulă metalică. A fost nevoie de o complicată și dureroasă intervenție chirurgicală.

În împrejurări similare s-au accidentat la ochi și mecanicii Nicolae Mihăilescu, de la I.M.A. Ceacova, județul Timiș, și Ioan Drăghici, de la Uzina de reparații din Iași, iar salariaatul Mircea Gogu, de la I.A.S. Tinca, județul Bihor, care s-a apucat să dezinfecțeze anumite mijloace de transport, fără a avea echipamentul corespunzător, s-a ales cu grave arsuri.

Alte accidente se datorează neîntrebuințării în anumite situații a centurilor de siguranță. Lucrînd la repararea acoperișului unei stații de pompare, dulgherul Gheorghe Pîrvuleșu, de la T.C.I.F.-Craiova, de exemplu, a alunecat și a căzut în cuva stației, de la o înălțime de 5 m. Lovindu-se, în cădere, cu spatele de o conductă de refulare, el și-a fracturat coloana vertebrală. Accidentări asemănătoare au suferit, din cauza nefolosirii centurilor de siguranță, și dulgherul Adalbert Vass, de la I.A.S. Seuca, județul Mureș, și tîmplarul Teodor Rusu, de la I.A.S. Avicola-Aphida, județul Cluj, în vreme ce lucrau la acoperișul unor construcții.

Atenție, deci! Conducerea unităților au datorită de a procura echipamentul de protecție corespunzător pentru toți muncitorii care lucrează în condiții unde există pericol de accidentare, iar șefii locurilor de muncă de a veghea la folosirea corespunzătoare a acestuia.

VĂ PREZENTĂM

Încărcătorul de baloturi IB-2,6

Uzina de reparații Năvodari produce în serie un nou utilaj destinat ridicării de pe sol a baloturilor rezultate în urma acțiunii preselor de balotat paie și fin — încărcătorul „VOINICUL”.

În componența acestui utilaj intră organele de ghidare, de ridicare precum și de împingere și dirijare a baloturilor, dispozitivul de prindere la remorcă, cadrul metalic precum și organul de transport și acționare. Ultimul este compus din două roți, din care una este motrică, transmițînd mișcarea prin intermediul unui lanț organului de ridicare a baloturilor. Iată și modul de lucru. În timpul în-

țării agregatului pe rîndul de baloturi, rotorul și brațele organului de ridicare se rotesc în sensul de înaintare al agregatului. Balotul, dirijat de organul de ghidare, este prins de către brațe, ridicat de pe sol și depus pe platforma de recepție. Datorită butucilor cu excentric, brațele se desfac și eliberează balotul, care este împins înainte, pe platformă, de balotul următor. În remorcă, baloturile sînt preluate de manipulanți, care le așează ordonat. Randamentul acestui utilaj este de 2,6 tone pe oră.

SPRIJIN CONTINUU, EFICIENT, COMITETELOR SINDICATELOR

(Urmare din pag. 1)

mintite consfătuirea organizată la I.A.S. Barboși, județul Galați, în legătură cu problema noilor tehnologii și metode aplicate în furajarea vacilor, în scopul sporirii producției de lapte și reducerii prețului de cost, apoi consfătuirea ce a avut loc la Combinatul de tip industrial pentru creșterea și îngrășarea porcilor Ulmeni, județul Ilfov, privind metodele folosite în mărirea natalității și reducerea procentului de mortalități la porcei și creșterea sporului în greutate.

Pe de altă parte, au fost sprijinite departamentele Ministerului Agriculturii și Silviculturii în stabilirea și defalcarea sarcinilor de plan pe unități, în funcție de condițiile concrete ale fiecăreia, în întocmirea unor planuri de măsuri tehnico-organizatorice eficiente, menite să asigure realizarea și depășirea sarcinilor de producție de către fiecare întreprindere. Merită notat, de asemenea, ajutorul concret, operativ acordat comitetelor sindicatelor din 48 de unități și birourilor grupelor sindicale din 86 de ferme, secții și sectoare, în vederea îmbunătățirii stilului de muncă.

Membrii Biroului executiv al Uniunii au sprijinit, totodată, îndeaproape, consiliile județene ale sindicatelor în organizarea unor acțiuni interesante de propagandă tehnică. Așa au fost, de exemplu, schimbările de experiență de la I.A.S. Jegălia, județul Ialomița, în domeniul folosirii sistemelor moderne de irigații și exploatării raționale a instalațiilor, cel de la I.A.S. Periș, județul Ilfov, în domeniul creșterii și îngrășării porcilor, cel de la I.A.S. Sere — Arad, având ca temă sporirea producției de legume și altele.

— Ce ne puteți spune cu privire la îndeplinirea măsurilor prevăzute de Plenara Consiliului Central al U.G.S.R. în legătură cu inovațiile ?

— În luna martie a fost organizată o consfătuire cu inovatorii din agricultură, la care au participat președinții comitetelor sindicatelor și specialiști din peste 200 întreprinderi agricole de stat. Expunerile prezentate și discuțiile au scos în evidență că prin generalizarea inovațiilor existente, prin realizarea unor obiective din planurile tematice de inovații, volumul economiilor ce se vor obține în acest an, numai de către cele 370 de I.A.S.-uri, va depăși suma de 100 milioane de lei. În același timp, s-a acordat o mai mare atenție sprijinirii mișcării de inovații și generalizării inovațiilor în I.M.A., uzine de reparații, stațiuni experimentale, unități silvice etc.

— În ce privește munca de instruire propriu-zisă ?

— Pe baza indicațiilor date de Consiliul Central al U.G.S.R., Biroul executiv al Uniunii noastre a ajutat consiliile județene ale sindicatelor din 13 județe în instruirea membrilor comitetelor sindicatelor din I.A.S. și I.M.A., spre a cunoaște temeinic sarcinile specifice ramurii, metodele ce trebuie utilizate în mobilizarea salariaților pentru îndeplinirea planului și a angajamentelor, contribuția pe care comitetele sînt datorate să o aducă în organizarea producției și a muncii, în aplicarea corectă a retribuției muncii, întărirea disciplinei și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor.

În legătură cu aceste preocupări trebuie reținute întîlnirile cu caracter de schimb de experiență cu președinții comitetelor sindicatelor de la trusturile de construcții pentru îmbunătățiri funciare și inspectoratele silvice județene.

Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, comitetele sindicatelor din unitățile agricole și silvice, de stat au participat la organizarea și desfășurarea adunărilor generale ale salariaților, la dezbaterile sarcinilor de plan, la stabilirea angajamentelor în întrecerea socialistă — angajamente ce au fost sporite în urma calamităților ce s-au abatut asupra țării noastre.

Sarcinile stabilite pentru dezvoltarea agriculturii în următorul cincinal au fost dezbătute pe profile de întreprinderi, ferme, secții de mecanizare și sectoare de producție.

În scopul sporirii aportului muncii cultural-educative de masă la realizarea sarcinilor de producție, pe baza unor planuri comune ale consiliilor județene ale sindicatelor, organelor U.T.C., direcțiilor agricole și comitetelor pentru cultură și artă, s-a desfășurat o activitate politică și cultural-educativă mai intensă în rîndul salariaților

din unitățile agricole și silvice.

Se poate aprecia că organele și organizațiile sindicale și-au adus o mai mare contribuție în organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă, a propagandei agricole și a instruirilor înainte campaniilor de primăvară și vară. Între altele, reamintesc că au fost organizate întîlniri ale mecanizatorilor cu cadre de specialitate, concursuri, zile ale specialistului, „Decada mecanizatorului” și alte acțiuni. În majoritatea județelor s-au organizat schimburi de experiență, consfătuiri, manifestări cu cartea social-politică, tehnico-științifică și beletristică, seri și montaje literare, apoi expoziții, proiecții de filme tehnico-documentare, concursuri pe meserii, olimpiade și numeroase alte manifestări care au contribuit la însușirea de noi cunoștințe din domeniul științei și tehnicii noi.

— Pentru îmbunătățirea activității de protecție a muncii ?

— Biroul nostru executiv, împreună cu Ministerul Muncii, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și consiliile județene ale sindicatelor, au controlat în această problemă, în primul semestru al anului, 49 de unități agricole de stat și 116 ferme, secții de mecanizare, șantiere etc. din județele Ialomița, Brăila și Galați.

Fiștește că acțiunile amintite au contribuit la obținerea unor rezultate bune. Astfel, angajamentele sporite luate în întrecerea socialistă au fost realizate. Întreprinderile agricole de stat, au livrat, în primul semestru, 100 174 tone de carne, față de 87 554 tone cât au fost planificate (114 la sută); 1 493 071 hl lapte, față de 1 493 071 (100 la sută) și 151 002 000 ouă, față de 115 000 000 (131 la sută). La rîndurile, întreprinderile de mecanizarea agriculturii au executat, în primul semestru al anului, un volum de lucrări de 1 417 043 000 lei, față de 1 283 300 000 lei cât au fost prevederile de plan.

Răspunzînd chemării Consiliului Central al U.G.S.R., comitetele sindicatelor întreprind în prezent acțiuni de mobilizare a salariaților pentru a participa cu toate forțele la diminuarea și recuperarea pagubelor pricinuite din cauza inundațiilor.

— Analizîndu-se activitatea desfășurată de către comitetele sindicatelor din unitățile agricole de stat s-a constatat, totuși, că în munca acestora mai persistă și o seamă de neajunsuri...

— Într-adevăr, unele comitete ale sindicatelor nu reușesc încă să sesizeze la timp fenomenele care influențează negativ realizarea sarcinilor de plan. Din această cauză, ele nu întreprind acțiuni concrete pentru a-și aduce contribuția la înlăturarea neajunsurilor și la antrenarea salariaților pentru îndeplinirea planului. De asemenea, reprezentanții lor nu folosesc dreptul pe care-l au în comitetele de direcție și consiliile de administrație, pentru a

participa efectiv la dezbaterile problemelor și a promova inițiativele proprii ale comitetului sindicatului. Propunerile făcute de muncitori în adunările grupelor sindicale sau cu alte ocazii, nu li se dă întotdeauna atenția cuvenită și sînt valorificate cu întîrziere, iar consultarea reprezentanților salariaților nu se face în mod sistematic și permanent. Activiștii comitetului Uniunii noastre au constatat că unele comitete ale sindicatelor din agricultură sprijină insuficient organele administrative în creșterea eficienței economice a întreprinderilor, în folosirea fondului funciar, a îngrășămintelor chimice, în utilizarea judicioasă a parcului de mașini și tractoare, în introducerea în producție a tehnicii și tehnologiilor avansate. Acestea întreprind, de altfel, puține acțiuni care să ducă la creșterea productivității muncii, a indicilor de folosire a forței și a timpului de muncă, la obținerea de economii prin reducerea consumurilor specifice, de materii prime și materiale, la înlăturarea risipei.

Din controalele întreprinse s-a constatat, de asemenea, că angajamentele luate în întrecerea socialistă nu se stabilesc întotdeauna pe baza unei analize aprofundate, care să reflecte posibilitățile reale. Aceasta determină realizarea lor, în unele întreprinderi, cu mult înainte de termen, dar în altele au caracter formal, nîndeplinindu-se nici sarcinile de producție. Nici organele sindicale nu intervin cu toată competența pentru a se asigura condițiile necesare în vederea îndeplinirii și depășirii angajamentelor asumate și a se analiza stadiul îndeplinirii acestora.

Și în activitatea cultural-educativă continuă încă să se manifeste, în unele unități, formalism; nu se organizează acțiuni la nivelul unităților, fermelor și locurilor de muncă, ceea ce duce la cuprinderea unui număr mic de salariați în munca politică și cultural-educativă și la o insuficiență activitate pentru creșterea nivelului lor tehnic și profesional. Așa se și explică de ce, în unele unități agricole de stat, persistă încă multe manifestări de indisciplină, numărul absențelor nemotivate, întîrzierilor și învoirilor se menține încă ridicat, sînt destule abateri de la regulamentul de ordine interioară.

Pentru înfăptuirea marilor obiective ce stau în fața unităților agricole și silvice în acest an, ca și pe viitor, comitetele sindicatelor din unitățile agricole și silvice sînt chemate să desfășoare o muncă mult mai eficientă decît pînă acum.

La Plenara C.C. al P.C.R. din luna martie a.e., tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că: „Este necesar ca atît Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cît și Uniunea sindicatelor agricole să acorde mai multă atenție problemelor legate de creșterea producției și productivității muncii din acest sector, întăririi disciplinei și ordinei din partea tuturor oamenilor muncii”. Militînd pentru traducerea în viață a acestor indicații, Biroul executiv al Uniunii noastre își va spori eforturile astfel ca organele și organizațiile sindicale din unitățile agricole să-și aducă o contribuție cu mult mai mare la înfăptuirea și depășirea planului de stat.

O HOTĂRIRE A CONSILIULUI DE MINIȘTRI PRIVIND

Încadrarea în muncă a absolvenților liceelor industriale, agricole, silvice, economice și sanitare

Consiliul de Miniștri a emis o hotărîre privind repartizarea și încadrarea în muncă a absolvenților învățămîntului de zi al liceelor industriale, agricole, silvice, economice și sanitare.

Hotărîrea prevede că absolvenții acestor licee care nu continuă studiile în învățămîntul superior la cursul de zi vor fi repartizați în activități productive tehnice, economice sau sanitare. Aceștia vor fi încadrați la locurile de muncă în specialitatea obținută prin studii sau în specialități înrudite pentru care se cer studii medii de specialitate sau ca muncitori calificați în meserii care solicită cunoștințe tehnice de nivel mediu.

Ministerele, celelalte organe centrale și locale în subordinea cărora funcționează liceele industriale, agricole, silvice și sanitare vor lua măsuri de repartizare în producție a absolvenților acestora corespunzător cu necesitățile organizațiilor socialiste. La repartizare se va ține seama și de necesarul celorlalte organe centrale și locale care nu pregătesc asemenea cadre. În ceea ce privește absolvenții liceelor economice, repartizarea în muncă a acestora se va face pe baza unui plan anual de repartizare numerică întocmit de Ministerul Muncii, alte ministere, organe centrale și locale, corespunzător cu necesitățile organizațiilor socialiste.

Repartizarea absolvenților din învățămîntul de zi al liceelor de specialitate, care nu continuă studiile în învățămîntul superior la cursul de zi, se face după prima sesiune a concursului de admitere în învățămîntul superior, pe bază de cereri adresate de către absolvenții conducerii liceului cu cel puțin cinci zile înainte de data stabilită de Ministerul Învățămîntului pentru repartizare.

În vederea repartizării nominale în producție a absolvenților se instituie în fiecare liceu de specialitate o comisie compusă din directorul acestuia, dirigintele clasei și delegatul direcției județene pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale. Absolvenții liceelor de specialitate care nu au promovat examenul de bacalaureat vor fi repartizați pe locurile rămase neocupate de către cei care posedă diploma de bacalaureat. Ocuparea posturilor pentru care se cer studii medii de specialitate se va putea face numai după obținerea diplomei de bacalaureat a liceului de specialitate absolvit.

Hotărîrea prevede ca Ministerul Muncii să elaboreze îmbunătățirile și completările necesare la nomenclatoarele de specialități ale cadrelor medii, precum și la indicatoarele tarifare de calificare, în vederea încadrării absolvenților liceelor de specialitate; de asemenea, va stabili, pe specialități și meserii complexe, perioada necesară cît vor lucra ca stagieri. Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu celelalte ministere, elaborează în prezent măsuri pentru îmbunătățirea planurilor și programelor de învățămînt ale liceelor de specialitate pentru a asigura integrarea în cît mai bune condiții a absolvenților în activitatea productivă. Absolvenții liceelor industriale, agricole și silvice pot candida la ocuparea funcției de maistru după efectuarea unui stagiului în producție, a cărui durată se stabilește de ministere și celelalte organe ale administrației de stat, în funcție de specificul ramurii.

O asigurare familială de accidente, încheiată la ADAS, acoperă urmările diferitelor accidente care se pot întîmpla în orice împrejurare oricărui dintre asigurați (soț, soție, copii între 5 la 16 ani, indiferent de numărul lor).

Asigurarea se încheie pe durata de 3 luni, iar prima de asigurare este de 25 de lei. Pe aceeași perioadă se pot încheia 3 contracte de asigurare.

Și-a încins iulie drăcește
cuptorul. Ia; din el, odată cu
dogoarea toropitoare, ajung
la noi mirosul plăcut al gră-
nelor coapte și zeci de
arome ale grădinilor și live-
zilor, contopite parcă într-un
singur și îmbătător parfum.

Aici, la margine de Bucu-
rești, la Ferma didactică ex-
perimentală a Institutului a-
gronomic „N. Bălcescu” —
unde prof. dr. Nicolae Ghe-
na, decanul Facultății de
horticultură, a avut amabili-
tatea de a ne invita să-l în-
soțim într-una din obișnuitele
sale vizite la locurile de
practică ale studenților —
natura, modelată de mîna
omului, ne oferă un tablou
cu adevărat de basm. Ard
în pomi, roșii ca soarele —
în asfințit, mii și mii de pier-
sici, prunele mari și vineții
își ascund fețele bucălate
după paravanul frunzelor,
merele și perele rid vesele
pe ramuri. Iar în desișul li-
vezii, în ton cu decorul,
larma și voia bună a studen-
ților. Sub îndrumarea dîne-
tă a ing. Vasile Popa, de la
catedra de pomicultură, una
din grupele anului II a Fa-
cultății de horticultură își
efectuează aici practica în
producție.

— E primul contact pe
care tinerii aceștia îl iau cu
viitoarea lor profesiune —
ne spune decanul facultății.
Pînă acum, în cei doi ani de
învățtură pe care i-au par-
curs, au acumulat o seamă
de cunoștințe fundamentale
privind procesele biochimice
care stau la baza vieții plan-
telor: în funcție de care orice
specialist trebuie să stabili-
ască tehnologiile și tehni-
cile de lucru. Aici, în prac-
tică, lucrînd efectiv, ei în-
vață nu numai cum se efec-
tuează corect una sau alta
din lucrările cerute de dî-
ferite culturi, ci își verifică to-
dată cunoștințele, le apro-
fundează. Nu fără temei se
spune că practica este crite-
riul suprem al adevărului,
proba de foc a oricărei teo-
rii. Tocmai de aceea, pentru
ca această importanță latură
a procesului de învățămînt
să-și afle o cit mai eficientă
împlinire, ne străduim s-o or-
ganizăm tot mai bine.

— În ce se concretizează
această strădanie?
— Pentru studenții anului
doi, bunăoară, am reușit să
asigurăm centre de practică

cu o activitate complexă, cu
care avem încheiate contrac-
te, cu clauze precise, și unde
există garanția respectării
stricte a programelor alcă-
tuite de facultate. Este vorba
de stațiuni experimentale,
cum sînt Murlatlar, Drăgă-
șani, Ștefănești, Pietroasele,
Buzău, cărora li se adaugă,
de bună seamă, ferma di-
dactică a institutului. La fie-
care din aceste unități avem
în momentul de față grupe
de studenți, îndrumate și
controlate îndeaproape de
cite un cadru didactic de la
facultate și de un specialist
anume desemnat de condu-
cerea stațiunilor. Așa cum
spuneam, în această lună de
practică, studenții execută
efectiv lucrări de sezon din
domeniul legumiculturii, po-

Vară studentească

miculturii, viticulturii, antici-
pind de fapt ceea ce vor
adînci, în mod teoretic, la
disciplinele de specialitate
profilatoare, în anii ce vin.

Și, pentru a ne dovedi că
așa stau lucrurile, prof.
Ghe-na improvizează un co-
locviu ad-hoc cu grupul de
studenți, ajunși cu pregătirea
practică, după mai bine de
două săptămîni de activitate,
la capitolul „recoltarea fruc-
telor”. Se pun întrebări în le-
gătură cu speciile și soiurile
existente în livadă, cu siste-
mul de conducere a coroa-
nelor, cu diferite boli și dău-
nători de care sînt atacate
fructele. Adriana Caloinescu,
Elena Preda, Felicia Enescu,
Gheorghe Stoica și ceilalți
studenți prezenți dau, nu
odată, răspunsuri prompte,
corecte.

— Deși în primii doi ani
nu se intră în disciplinele de
strictă specialitate — relevă
ing. V. Popa — am căutat
totuși ca, odată cu efec-
tuarea lucrărilor practice, să le
explic studenților o seamă
de aspecte privind speciile

și soiurile pe care le culti-
văm aici, lucrările specifice
pe care le pretind. Le-am
vorbit, de exemplu, despre
formarea coroanei sub
formă de vas și palmetă,
despre răritul chimic al fruc-
telor și alte asemenea pro-
bleme pe care le vom studia
în anii viitori, dar care este
cît se poate de indicat să le
afle și să le întipărească
în minte de acum.

Ne interesăm și despre
modul în care se desfășoară
practica anilor de studiu mai
mari, despre măsurile ce se
au în vedere pentru ca după
absolvire studenții să se
poată integra în mod cores-
punzător în procesul de pro-
ducție.

— Pentru anul cinci, aflat
și el în practică în această

periodă — ne informează
prof. dr. N. Ghe-na — se
pare că măsurile luate în
ultima vreme, atît în privința
stabilirii unor unități ade-
cate de practică, cît și a
conținutului activității pe
care studenții o desfășoară,
dau rezultatele scontate. Din
controalele făcute de noi
rezultă că, în foarte multe
din unitățile de producție și
cercetare unde studenții se
află în practică, specialiștii
din conducerea acestora
și-au schimbat optica, con-
siderîndu-i pe tinerii noștri
nu ca pe o sursă ocazională
de forță de muncă, ci ca pe
viitorii colegi, viitoare cadre
cărora vor trebui în curînd
să le încredințeze diferite
sectoare de activitate. Așa
se face că, pe lîngă aprofun-
darea cunoștințelor, studenții
din ultimul an au făcut
serioase progrese și în pri-
vința artei de a organiza și
conduce activitatea de pro-
ducție.

— Să înțelegem prin a-
ceasta că ei sînt de-acum

apți să ia în primire o
fermă?

— Cei mai mulți dîntre ei,
da. Perioada de stagiatură le
va consolida, firește, deprin-
derile de conducători tehnici
ai procesului de producție.
Dar pentru că veni vorba de
ferme și de stagiatură, mi-aș
îngădui să subliniez o idee.
În ultima vreme se vorbește
tot mai insistent de organi-
zarea unor centre adecvate
de stagiatură, unde absol-
venții facultăților să-și adînc-
cească specializarea. Păre-
rea mea este că soluția ar
fi ideală, și noi, cadrele di-
dactice o împăriașim cu căl-
dura. De altfel, ea este impu-
să de însuși procesul de
pronunțată specializare
cătrecare tinde agricultura
noastră. S-au creat și se
crează continuu, atît în agra-
cultura de stat, cît și în cea
cooperatistă, ferme speciali-
zate în legumicultură, pomi-
cultură, viticultură, complexe
pentru creșterea sau îngră-
șarea unor specii ori catego-
rii de animale. La conducerea
acestor ferme, în mod firesc,
ar trebui să fie puse cadre
cu o pregătire adîncită
anume în domeniul respectiv.
Or, la ora actuală, facultățile
dau absolvenți cu o pregăti-
re mai largă. Dau, de pildă,
horticultori — și nu specia-
liști în domeniul culturilor de
legume în sere; dau zooteh-
niști — și nu cadre specia-
lizate în îngrășarea tineretului
ovin, să zicem. Centralele pen-
tru stagiatură, organizate pe
profile, ar veni tocmai să
adîncească anumite laturi
ale pregătirii teoretice și
practice a absolvenților, fă-
cîndu-i apți să conducă cu
competență, din prima zi,
fermele ce li se vor da în
primire.

... Părăsim ferma didactică
experimentală și ne îndrep-
tăm spre institut. Aici, afișie-
rele facultăților sînt acum, la
această oră a prînzului, luate
pur și simplu cu asalt. Se
dau tocmai rezultatele probelor
scrise la concursul de
admitere, și sutele de tineri
care s-au decis să bată la
pocarta frumosei, dar difi-
cilei profesii de agronom,
urmăresc cu sufletul la gură
listele. Despre care din ei
vom avea prilejul să consem-
năm fapte meritorii în
anii ce vin?

P. VOICULESCU

POȘTA REDACTIEI

Droniuc ILIE A. ION, comuna
Moldova Sulița, județul Suceava:

Dacă nu v-ați retras plîngerea,
așa cum rezultă din comunicările
primite, vă rugăm să ne arătați
foarte pe scurt, din nou, obiectivul
prezent al acestui îndelungat pro-
ces.

Mecanizatorii secției a 7-a de la
I.M.A. Cogeașca, județul Constanța,
Haralambie POPESCU, I.M.A. Tul-
cea și Constantin TELEGUȚ,
I.M.A. Schitu Golești, județul Ar-
geș.

Premierile convenite pentru rea-
lizările obținute în anul 1969 — e
vorba numai de acei mecanizatori
care îndeplinesc criteriile respec-
tive — au fost transmise direcțiilor
agricole județene — sectorul
mecanizării — în ziua de 22 iu-
nie 1970.

Intîrzierea s-a datorat unor cau-
ze obiective.

Petru LORIS, comuna Piscchia,
județul Timiș:

Ne-ați întrebant dacă după pen-
sionarea pentru limită de vîrstă
mai puteți lucra ca zilier. În a-
ceastă problemă vă rugăm să vă
adresați direct Oficiului de pensii
al orașului Timișoara. Același răs-
puns și tovarășilor Petre Greis și
Nicolae Popescu din comuna Pis-
chia.

Valerian CIOCAN — Stațiunea
experimentală Secueni, județul
Neamț:

Ministerul Învățămîntului, cu a-
dresa nr. 62356/1970, ne-a comu-
nicat că criteriile de echivalare a
unor grade de învățămînt cu ac-
tualele secții de subingineri, înfiin-
țate pe baza prevederilor Legii
nr. 11/1968, se vor definitiva după
absolvirea primei promoții a acces-
tei forme de pregătire a cadre-
lor.

În prezent, Direcția generală a
învățămîntului superior tehnic și
economic elaborează un act norma-
tiv privind această problemă.

ION DANILA — satul Tochilca,
comuna Răchitoasa, județul Bacău:

În conformitate cu prevederile
articulului 19 din H.C.M. nr.
914/1968, salariații întreprinderilor
care înainte de aplicarea noului
sistem de salarizare au beneficiat
de abonamente gratuite de trans-
port sau alte drepturi ce se acordă
în funcție de nivelul salariilor tar-
rifare, beneficiază în continuare de
aceste drepturi chiar dacă în urma
aplicării noilor salarii tarifare de-
pășesc plafoanele stabilite prin ac-
tele normative în vigoare, atît timp
cît sînt încadrați în aceeași cate-
gorie sau funcție.

Pentru perioada cît ați beneficiat
de abonamente gratuite de trans-
port, în condițiile prevăzute de
H.C.M. nr. 2394/1954, unitatea la
care sînteți angajat urmează să vă
deconteze costul abonamentelor,
dacă acestea au fost înregistrate și
prezentate pentru decontare în ter-
menul legal.

În problema utilizării abona-
mentului de transport pe autobuze,
vă rugăm să consultați instrucți-
unile unităților din cadrul M.T.A.N.A.
În ce privește ultima întrebare,
vă comunicăm că, în conformitate
cu prevederile Decretului nr. 564/
1968 și instrucțiunile Ministerului
de Finanțe nr. 1560/1968, angajații
care au un salariu tarifar brut pînă
la 2500 lei lunar și întrețin mai
mult de 3 persoane, beneficiază de
o reducere de 30% a impozitului
pe salariu.

S-a dat dispoziție Inspectoratului
silvic Bacău să verifice sesizarea
dumneavoastră, în vederea acordă-
rii drepturilor legale.

SIMION CASIN — satul Oncești,
comuna Bacău:

Uniunea județeană a cooperati-
velor agricole Bacău, care a cer-
cetate cele sesizate de dumne-
avoastră, ne-a comunicat că, în-
tr-un-adevăr, pe diferite tarlale ale
cooperativei din satul Oncești s-au
afla depozitate și nefolosite de mai
multă vreme unele cantități de în-
grășăminte chimice. Ulterior celor
constatate, întreaga cantitate a fost
administrată în sol. Restul îngră-
șămintelor au fost bine depozitate,
ferite de orice intemperii. S-a a-
tras atenția conducerii cooperati-
vei agricole să manifeste pe viitor
toată grijă pentru păstrarea și folo-
sirea îngrășămintelor chimice cu
maximum de eficiență.

În ce privește suprafața de 1,5
ha cu vie hibridă, aceasta a fost
defrișată și redată producției agra-
ricole.

LICEUL AGRICOL DRĂGĂȘANI PROSPECT

La Liceul agricol Drăgășani funcțio-
nează în anul școlar 1970/1971, urmă-
toarele specialități — curs fără frecvență:

— HORTICULTURĂ 30 locuri
— CONTABILITATE ȘI MERCEOLO-
GIE AGRICOLĂ 40 locuri

La specialitatea horticultură se pri-
mesc absolvenți ai școlii generale de 7 și
8 ani sau ai unor școli echivalente care
ocupă posturi în specialitățile: agrono-
mie, horticultură, pomicultură, viticul-
tură, vinificație și nu au pregătire cores-
punzătoare pentru aceste posturi.

LA SPECIALITATEA CONTABILI-
TATE ȘI MERCEOLOGIE AGRICOLĂ,
SE PRIMESC ABSOLVENȚI AI ȘCOLII
GENERALE SAU AI UNOR ȘCOLI ECHI-
VALENTE, CARE OCUPĂ POSTUL DE
CONTABIL, MERCEOLOG, CASIER,
SOCOTITOR, PREȘEDINTE C.A.P.

Examenul de admitere are loc în peri-
oada 1—9 septembrie 1970 și constă din
următoarele probe:

— LIMBA ROMÂNĂ — scris și oral —
din programa cl. V—VIII;

— MATEMATICĂ — scris și oral —
din programa cl. V—VIII.

Înscrierile la examen se fac în perioada
15—30 august 1970 pe baza unei cereri
însoțită de următoarele acte:

— certificat de naștere — copie;
— actul de studii;

— dovadă de încadrare în muncă, cu
precizarea meseriei sau funcției îndepli-
nite, eliberată de întreprinderea sau insti-
tuția unde lucrează candidatul;

— certificatul medical, eliberat de cir-
cumscipția medico-sanitară la care can-
didatul se află în evidență sau dovada de
sănătate, eliberată de medicul întreprin-
derii în care lucrează candidatul.

Informații suplimentare se pot cere la
secretariatul Liceului agricol Drăgășani,
str. M. Koșălniceanu, nr. 5, telefon
nr. 253.

Din programul de radio și televiziune

săptămîna 26 VII — 1. VIII

RADIO

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul I: 21,15 — Teatru scurt: Festivalul de comedie al Teatrului radiofonic. Premiera „Căsătorie cu de-a sila” de Moliere.

LUNI: programul I: 20,45 — Festivalul de comedie al Teatrului radiofonic. Premiera: „Pseudolus” de Plaut.

MARTI: programul III: Festivalul de comedie al Teatrului radiofonic. Premiera: „Sub ghilotină” de Ivan Roos.

MIERCURI: programul II: 20,15 — Festivalul de comedie al Teatrului radiofonic „Fi cuminte, Cristofor” de Aurel Baranga.

VINERI: programul II: 10,07 — Matineu teatral. Festivalul de comedie al Teatrului radiofonic: „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 11,15; 16,30; 19,35; 22,30; programul II: 13,45; 15,00; 18,30; 19,05.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,05; 12,30; 16,20; 17,30; 19,35; programul II: 6,00; 9,00; 11,10; 18,50.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,05; 11,20; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 19,35; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 11,45; 14,08; 18,03; 18,50.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 19,35; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 14,08; 18,03; 18,50.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 19,35; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 14,08; 18,03; 18,50.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 19,35; programul II: 6,00; 9,00; 11,20; 14,08; 16,35; 18,50.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,05; 12,30; 13,50; 15,00; 19,35; programul II: 6,00; 9,00; 11,20; 13,00; 15,25; 18,25; 22,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 9,00 — Deschiderea emisiunii. Vara copiilor; 10,00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: ● La seceris — nici un bob zăbavă ● Calendarul lucrărilor agricole ● Moment folcloric: „Cununa” — dansul secerătorilor ● „Cînd se aprind luminile” — seara în cel de-al 10 000-lea sat electrificat ● Cum poate fi netezită calca legumelor de la producător la consumator — anchetă ● Poșta emisiunii. Mihai Mereuță de vorbă cu telespectatorii de la sate ● Muzică populară cu ansamblul „Pandelușul” al Casei de cultură din Brăila; 11,15 — În reluare la cererea telespectatorilor: Recital Mina; 12,00 — De strajă patriei; 12,30 — Concert simfonic; 13,15 — Emisiune în limba maghiară; 14,45 — Televacanță; 15,45 — Închiderea emisiunii; 17,00 — Deschiderea emisiunii de după-amiază.

DUMINICA SPORTIVĂ: ● Fotbal Dinamo București—Steaua în finala „Cupei României”. Transmisiune de la Stadionul „23 August” ● CAMPIONATUL BALCANIC DE GIMNASTICĂ MODERNĂ. Transmisiune de la Timișoara (interviziu-ne); 19,45 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — O femeie coase balade. Reportaj TV; 20,15 — Desene animate; 20,30 — ...ÎN ZIG-ZAG. Spectacol de muzică, teatru, dans și umor cu Ion Fintesteanu — artist al poporului; 22,30 — Telesport; 22,40 — Program susținut de Ansamblul cubanez de dansuri; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,15 — Închiderea emisiunii programului I. **Programul II:** 20,00 — Stagiune lirică TV. Opera „Chera Duduca”. Premieră pe țară; 21,10 — Arte frumoase. Expoziții estivale; 21,25 — Roman foileton: „Casa Buddenbrook”. Reluarea episodului VII; 22,15 — Închiderea emisiunii programului II.

LUNI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18,15 — Emisiune pentru tineret; 18,35 — Panoramic științific; 19,00 — Actualitatea în economie; 19,15 — Anunțuri—publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,50 — Agenda politică; 20,00 — Roman foileton „Iluzii pierdute” (episodul al II-lea); 21,00 — Steaua fără nume; 21,50 — Teleglob. Itinerar elvețian (film); 22,10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,25 — Rampa.

MARTI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18,05 — Emisiune pentru copii și tineret: ● Ex-Terra '70 ● Jocuri marinărești. Concurs pentru școlari. Transmisiune de pe litoral; 18,45 — Anunțuri—publicitate; 18,50 — Actualitatea în economie; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Seară de teatru: „A 12-a noapte” de W. Shakespeare; 22,00 — Prim plan. Sculptorul Mihaela Petreșcu; 22,35 — Muzicorama TV. Revista actualităților de muzică ușoară; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18,05 — Universal șotron. Enciclopedie pentru copii. Litera „T”; 18,30 — Cabinetul economic TV; 19,15 — Anunțuri—publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Festivalul național de folclor. Ediția a VI-a. Transmisiune de pe litoral; 20,35 — Tele-cinema-teca: „O zi la curse”; 22,20 — Emisiune literară; 22,35 — Gala marilor interpreți români — David Ohanesian; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 10,00 — Reluări la cererea telespectatorilor. Film artistic: „Rebecca”; 12,00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17,30 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18,00 — Mult e dulce și frumoasă; 18,25 — La volan. Emisiune pentru conducătorii auto; 18,40 — Cadran internațional; 19,15 — Anunțuri—publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Roman foileton: Moara de pe Pad (I); 21,20 — Idei contemporane; 21,50 — Poșta TV; 22,05 — Din carnetul cu amintiri al „Cerbului de aur”; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20,00 — INTERLUDIU ENESCIAN; 21,00 — Arte frumoase. Prin muzeele lumii; 21,30 — Seară de operă; 22,00 — Film serial: „Treii prieteni” (VI). Ultima stație.

VINERI: 18,00 — Deschiderea emisiunii: ● Sumarul seriei ● Turism-vacanță '70; 18,20 — Căminul; 19,15 — Anunțuri—publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Film artistic: „Atentatul de la Sarajevo”. O producție a studiourilor iugoslave; 21,40 — Mai aveți o întrebare?; 22,35 — Vernisaj în... X major. Emisiune muzical-distractivă; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBATA: Programul I: 15,00 — Deschiderea emisiunii. Campionatele mondiale de caiac-canoe. Transmisiune directă de la Copenhaga; 17,00 — Emisiune în limba germană; 18,15 — Bună seara, fetel! Bună seara, băieți!; 19,15 — Anunțuri—publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Film serial: „Incorijibili”; 21,50 — Fapt divers; 22,00 — Parodii muzicale. „Afacerea din strada Lourcine” de E. Labiche; 23,05 — Revistele săptămîinii; 23,15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. Programul II: 20,00 — Pro patria. Antologie lirică; 20,15 — La fîntina dorului; 20,45 — Puterea imaginației; 21,25 — Seara melomanului; 22,10 — Film serial: „La fiecare Km” (VI).

CULTIVATORI!

Prin Căpозitele și magazinele

INTREPRINDERII DE APROVIZIONARE

CU SEMINTE ȘI MATERIAL SĂDITOR,

vă puteți procura :

— SEMINTE DE LEGUME pentru grădini personale și pentru COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE cu sarcini de însămînțare — culturi succesive — în terenuri eliberate după recoltare.

— SEMINTELE DE SEZON cu care vă puteți aproviziona sînt : ridichi de lună, ridichi de iarnă, spanac, salată, mărar, dovleci etc.

— SEMINTE DE GAZON ȘI DE DIFERITE FLORI pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

ADRESAȚI-VĂ DIN TIMP INTREPRINDERILOR DE APROVIZIONARE CU SEMINTE ȘI MATERIAL SĂDITOR, CARE VĂ POT LIVRA SEMINTE GARANTATE DIN SPECIILE MENȚIONATE.

Agrosem

INTREPRINDEREA DE PRODUSE DIN CERAMICĂ FINĂ BUCUREȘTI

Vă oferă o gamă variată de produse pentru finisaje, realizate în noile sale unități, ce se pot procura :
— din rețeaua comercială a M.C.I. și Centrocoop prin magazinele de specialitate cît și — cu sau fără repartiții, direct de la întreprindere — bd. Preciziei nr. 1—3 — București, Sector 7, telefon. 31.51.61 sau 31.16.40 interior 272 ;

PLACAJ CERAMIC GLAZURAT

într-o gamă variată de formate, dimensiuni, culori și combinații de culori ;

PLĂCI DIN GRESIE CERAMICĂ

pătrate și dreptunghiulare, de diferite dimensiuni, cu și fără relieuri, cît și în culori diferite.

Cu aceste placaje vă puteți realiza cele mai variate lucrări, cărora le asigură rezistență, durabilitate, aspect plăcut și o întreținere ușoară, eliminînd costurile ulterioare de întreținere.

Sînt recomandate pentru orice lucrare interioară și exterioară în industrie și locuințe.

Pardoseli ideale pentru camere de baie, bucătării, holuri, terase, balcoane, magazine, hoteluri ca și pentru halele și laboratoarele din orice domeniu industrial, se pot obține numai cu plăcile de gresie „CESAROM” — care sînt și antiacide.

TUBURI DIN GRESIE antiacide, de 1—1,5 m lungime, cu diametre variate de la 75—1 000 mm inclusiv piesele de legătură, sînt indicate pentru canalizări de ape menajere și industriale și alte lucrări cu caracter similar.

C A L E I D O S C O P

FRUMUSEȚILE PATRIEI

DELTA DUNĂRII

Pitorescul acestui colț minunat de țară este întregit de plantele pe care le găzduiește. Printre ele amintim papura, rogozul, stinjenii galbeni, izma de baltă, măcrișul de apă, salcia cenușie și stuful. Acesta din urmă domină de departe restul florei, ocupând aproximativ 290 000 de hectare.

Studiile întocmite în ultimii ani au scos la iveală că, în afara de sursă principală de materie primă pentru Combinatul de hirtie și celuloză de la Chișcani-Brăila, stuful mai poate servi ca punct de plecare pentru a obține o gamă foarte variată și interesantă de produse, ca îngrășămintele,

drojdia, alcoolul etilic, precum și glicerina și pentozele. De asemenea, prin extracție se mai pot obține vitamina B₁ — B₂, ergosterina (vitamina D) etc.

Grindurile, în special Letea și Caraormanul, cu vegetația lor luxuriantă, specifică zonelor tropicale, oferă vizitatorului peisaje de neuitat. Alături de florile gingașe — cum este garoafa de nisip, din pădurea „Hazmacul mare” — pot fi întâlnite aici pipirigul și sălcioara.

Ineditul îl constituie însă amestecul eterogen de arbori. Alături de cei caracteristici zonelor lacustre — salcia, plopul alb negru sau tremurător — trăiesc stejarul, stejarul brumăriu, frasinul pufoș. Lumea plantelor lemnoase este completată de măceș, corn și păducel.

Pădurea Deltei are un aspect tropical datorat, în special, plantelor agățătoare, lungi pînă la 25 de metri — iedera, curpenul, volbura și alte plante de origine mediteraneană. În ultimul timp, flora Deltei s-a îmbogățit și cu plante cultivate: cereale, legume, viță de vie și pomi fructiferi. E o bogăție nouă care se cere mărită.

C. STĂNESCU

— Dacă găsim o săniuță la cabană, concediul e salvat !

Desen de Nic. NICOLAESCU

O MATERIE PRIMĂ DINTRE CELE MAI IMPORTANTE

Apă chioară ! Ce altă expresie e oare mai potrivită pentru a desemna un lucru demn de dispreț ?

Dar, atenție ! Expresia trebuie revizuită pentru că termenul de comparație nu mai e valabil. Într-adevăr, apa — căci despre ea este vorba — a început să constituie o problemă, așa fel încît ea e considerată astăzi o importanță materie primă.

Firește, facem abstracție de faptul că, într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, atunci cînd omenirea va putea controla și folosi energia termonucleară, apa va fi cea mai importantă sursă de... combustibil. Deocamdată, și fără ca această problemă să se pună în mod practic, consumul de apă crește.

Un om are nevoie zilnic, pentru băut și spălat, de 30 de litri de apă, ceea ce echivalează cu aproximativ 11 tone pe an. Aceasta este media consumului în zonele rurale ale țării slab dezvoltate. În țările industrializate, consumul mediu se cifrează la 500 de tone pe an. Pentru a produce o tonă de oțel e nevoie de 6—300 mc de apă, pentru una de hirtie 80—1000 mc etc. După cum s-a constatat, consumul de apă în țările cu industrie dezvoltată se dublează la fiecare 15 ani.

Practic, nu există industrie care să nu aibă nevoie — într-o formă sau alta — de apă. Lucrurile au mers bine și apa a fost întrucîtva disprețuită (ca tot ceea ce se află din belșug !) pînă în clipa în care a început să nu se mai găsească cu ușurință și la un preț foarte scăzut. Așadar, situația de abundență este pe cale să devină o situație de penurie. Experții nu se dau în lături să afirme chiar că nu peste multă vreme, apa va fi insuficientă pretutindeni.

Firește, nu se pune problema ca Sahara să concureze grădinile celor cinci continente. Totuși, situația este serioasă. Din ce în ce mai frecvent sint convocată congrese, simpozioane, seminarii consacrate largirii resurselor de apă ale globului pe diferite căi : recuperare, desalinizare, depoluare etc. Toate acestea necesită însă eforturi și cheltuieli care numai pentru Franța s-ar cifra, actualmente, potrivit afirmației unui expert, René Colas, la peste trei miliarde de dolari.

La asemenea sume mai e oare nevoie și de alte argumente pentru a demonstra că apa devine, într-adevăr, una dintre cele mai importante materii prime ?

Înotul, punct de plecare spre performanțe

DE VORBA CU TOV. CONSTANTIN MIHAI, SECRETAR GENERAL AL FEDERAȚIEI DE NATAȚIE

„Craul”, „Delfin”, „Bras”, „Polo”... Așa dar, cit se poate de fircască, acum în toatul verii, o scurtă convorbire cu tovarășul Constantin MIHAI, secretar general al Federației noastre de natație.

— Care e principala acțiune pe care o urmăriți în acest an ?

— Am denumit-o pe scurt „Delfin '70”; depun eforturi ca un număr cit mai mare de copii între 4 și 12 ani să învețe înotul. E vorba, se înțelege, nu numai de copiii de la orașe, ci și de cei din lumea satelor. În această privință, vă pot informa că în toate comunele de pe malul Dunării și al principalelor noastre riuri, ca și de pe litoral, cu ajutorul cadrelor didactice și al instructorilor de la unele cluburi, mii de copii sint inițiați în tainele acestui frumos sport.

— Ce competiții oficiale interne le sint rezervate ?

— Între 26—28 iulie, la strandul Tinere-

tului din Capitală are loc finala Campionatului republican de înot, la care vor participa peste 400 de copii din toate județele. Apoi, între 8—11 august, tot la București, este programată finala Campionatului republican de juniori. De la 2 la 6 septembrie se va desfășura concursul de înot de mare fond — „Cupa Ovidiu” — atât la masculin, cit și la feminin.

— În ce privește Campionatul republican de polo al diviziei A ?

— Acesta este organizat tur și retur, cu turneu final în noiembrie. La polo se mai desfășoară Campionatul republican al diviziei B, campionatul republican al juniorilor mari și Campionatul republican al juniorilor mici. Pentru sărituri de la trambulină, etapa finală a campionatului republican de seniori are loc la București între 14—16 august, cea a campionatului juniorilor între 24—26 iulie.

— Cît privește calendarul internațional ?

HORTICULTORUL AMATOR

PLANTE ÎN CONTEINERE

Este sigur că amatorii de grădinarit nu vor rămîne indiferenți la o viitoare extindere a cultivării plantelor în containere. Potrivit definiției specialiștilor, această tehnică implică cultivarea permanentă a plantelor, inclusiv a planteor lemnoase, în recipiente, încă de la vîrstă tinără.

Plantele astfel cultivate au avantajul de a nu fi subordonate, atunci cînd se pune problema transplantării, epocilor de repaus vegetativ. O plantă în conteinere — care poate fi considerată că se găsește în captivitate — crește fără nici o piedică atunci cînd este transplantată în cîmp, în grădina sau în balcon.

Înainte de a fi mutată din „închisoare”, planta trebuie foarte bine udată, în profunzime.

Cel mai mult au de cîștigat arbuștii și ceferele, deoarece ele suferă indecît din cauza transplantării.

Plantele cultivate în containere mai prezintă și alte avantaje. De pildă, cel care dorește să le aibă își poate alege momentul în care să le achiziționeze, adică momentul în care ele se prezintă în modul dorit : sint cel mai frumos înflorite, au frunzișul bogat, au fructe etc. ceea ce permite și o grupare a exemplarelor în grădină cu mult gust.

După părerea specialiștilor, cultivarea plantelor în containere reprezintă o concepție nouă și plină de făgăduieli. În ce ce privește, nădăjdul că grădiniarii amatori vor profita cîndva de ea, din plin.

DE LA LUME ADUNATE

UN CONCURS SUI GENERIS

La Orléans, horticultorii amatori au inițiat un original concurs al plantelor insectivore. Cîștigătoarea concursului a fost declarată floarea de roua cerului aparținînd zugravului Mercier. Ea a devorat în trei ore 51 țiușari.

LĂMIILE POT DEVENI DULCI

Savantii francezi au reușit să extragă o substanță interesantă din niște boabe, pe care locuitorii Africii de Vest le numesc „minunate”. Aceste boabe cresc pe tufe denumite științific „Richardella dulcifera”. Boabele conțin o substanță, din care un singur miligram schimbă senzațiile gustative ale omului : tot ce este acru devine dulce. Dacă am introduce această substanță în lămîie am putea s-o luăm drept... măr. Efectul substanței durează cam 1—3 ore. Cauza acestei transformări atît de ciudate nu se cunoaște încă.

PEȘTI-CAMELEONI

Cercetătorii englezi au descoperit în partea de nord-est a Oceanului Atlantic pești mici, care în decurs de 24 de ore își schimbă culoarea : ziua e deschisă, iar noaptea închisă. Glandele subcutanate ale acestor pești secretă melanină — o substanță care schimbă culoarea pielii și la alte viețuitoare (inclusiv la om). În apă de culoare închisă acești pești de culoare închisă devin invizibili.

MARTORI AI OMENIRII ÎN VÎRSTA DE 3 000 DE ANI

3 000 de ani au mumiile prezentate publicului vizitator într-o expoziție specială din cadrul muzeului de științe ale naturii Senckenberg, din Frankfurt pe Main (R. F. a Germaniei). Este vorba de patru mumiile omenești și 20 de boabe, originare din orașul mortuar Theba, din vechiul Egipt. Ele au fost descoperite cu peste o sută de ani în urmă de cercetătorul german Eduard Rüppell și aduse în Germania, fiind expuse acum la muzeul din Frankfurt.

Cu 6 lei un autoturism „DACIA 1100”

Cu numai 6 lei, prețul unui loz la seriile speciale, participantul Nicolai P. din Botoșani a obținut un autoturism „DACIA 1100” la LOZ ÎN PLIC.

Oricine îl poate imita participînd cu perseverență la sistemele Loto — Pronosport.

— Este și el extrem de bogat. Între altele, la înot sint de reținut o întâlnire Sofia—București, în izlie, alta între formațiile de juniori ale țării noastre și Cehoslovaciei la sfîrșitul lunii iulie. La sărituri se vor desfășura jocurile balcanice, în Grecia, între 20—22 august și campionatele europene în Spania, la Barcelona, între 5—12 septembrie. Mai sint de adăugat multe meciuri intercluburi. Din programul de polo trebuie notate meciurile din cadrul jocurilor balcanice între 21—23 august, campionatele internaționale ale țării noastre între 11—12 august, cu participarea R.D.G., R.P.U., U.R.S.S., R.S.C., diferite întâlniri interțări și intercluburi, ca și participări ale formațiilor noastre la diferite turnee.

— Ce se poate spune despre afirmarea în țara noastră a acestor trei discipline ?

— Că pe măsură ce înotul este practicat de tot mai mulți tineri, răsar numeroase talente, nu puține și din mediul rural, ca de pildă, Zeno Giurasa și Marian Slavic, membri ai lotului național (pe care cititorii îi pot vedea în fotografiile alăturate).

AI. IANCU

DOCUMENTAR EXTERN

CÎND AGRICULTURA VA SCĂPA DE VIRUSURI...

Este greu de estimat la cit se cifrează anual pierderile provocate în agricultură de bolile virotice. În orice caz, ele depășesc așteptările. Obținerea unor plante sănătoase, lipsite de virusuri sau imune la virusuri, deziderat foarte vechi, este pe cale de a deveni realitate.

Modalitățile — deocamdată două mai răspândite — și tehnica realizării lor diferă de la caz la caz, în funcție de plante.

O primă tentativă de a „asana” culturile de boli o constituie tehnica cultivării unor plante lipsite de virusuri. În Anglia, de pildă, se produc pe scară largă următoarele specii de plante libere de virusuri: cartoful, fasolea și o gamă largă din culturile pomicele: măr, păr, cireș, căpșun.

Specialiștii de la centrul de cercetări agricole din East Maling speră ca, cel puțin la culturile pomicele, generalizarea introducerii acestor pomi „curați” în întreaga țară să aibă loc în

viitorii cinci ani. În scoția, 80% din suprafețele plantate cu cartofi din varietatea King Edward nu mai au contact cu virusurile.

Obținerea unor soiuri de plante rezistente la diferite boli reprezintă o a doua cale pe care o au în vedere specialiștii, pentru a „purifica” agricultura. Dacă s-ar crea plante imune la boli, apreciază savanții, s-ar putea renunța la protecția plantelor, realizată la ora actuală cu mijloacele chimice. Rezolvarea unei astfel de probleme implică asocierea celor mai moderne metode de cercetare biochimică, biofizică, imunochimică.

Cercetătorii sovietici au obținut importante rezultate în această direcție. Ele au fost prezentate la Congresul internațional de fitopatologie, care a avut loc la Londra, și au fost foarte apreciate de specialiștii americani și canadieni. Este vorba de metodele noi, aplicate la Institutul unional de cercetări pentru protecția plantelor din

Leningrad, metode care permit o determinare mai rapidă și mai simplă a rezistenței plantelor la boli. Semințe de diferite specii sint infestate, prin noile metode, pentru a li se mări rezistența la diferite boli, cum ar fi vestejirea, de pildă. După 48 de ore se poate observa la ele formarea abundentă de substanțe de protecție care sint iradiate, apoi, în aparate speciale, cu surse puternice de lumină de smarald. După cantitatea de substanțe de protecție existentă se poate stabili gradul de rezistență al plantelor. Metoda propusă de oamenii de știință sovietici poate fi folosită în perioada de iarnă, asigurându-se astfel cantități suficiente de semințe de calitate, înainte de semănat.

S-a constatat că merii liberi de virusuri își sporesc producțiile cu 33%. La fel cireșii, căpșunii — cu 60%. Pentru alte plante s-au înregistrat sporuri de 50%.

Care sint sporurile scontate pe seama plantelor imune la virusuri? Deși nu sint încă „antecalculat”, fără îndoială că ele sint mari, iar exprimate în cifre absolute — spectaculoase.

Pe agenda eforturilor de a elibera agricultura de boli se înscriu, în ultima vreme și experimentele întreprinse împotriva bacteriilor și ciupercilor care „consumă” milioane de tone de produse destinate alimentației omului.

ORIZONTURI

METODE HEMATOLOGICE PENTRU PRACTICA VETERINARĂ

În R.P. Polonă s-au efectuat cercetări morfologice comparative pe singele periferic al vacilor și cailor, la diferite intervale de timp după recoltarea lui, folosindu-se diferite substanțe anticoagulante (versenat de sodiu, heparină, citrat de sodiu). Concomitent, cu ajutorul metodelor obișnuite și al celor colorimetrice, s-a determinat conținutul de hemoglobină și numărul de eritrocite. S-a stabilit că conținutul de hemoglobină și numărul de eritrocite au rămas, în limitele erorii de experimentare, independent de substanța anticoagulantă utilizată.

Prin metodele colorimetrice s-au obținut rezultate mai bune decît prin cele obișnuite. În singele păstrat timp de 24 ore cu substanțe coagulante s-au observat modificări ale numărului de leucocite. În singele cu heparină a fost observată scăderea netă a numărului de leucocite pe mme de sine și reducerea procentului de limfocite.

Rezultă că hemograma trebuie preparată cit mai curînd după recoltarea singelui. Sîngerarea în flacoane de penicilină, pe versenat de sodiu, și cercetarea conținutului de hemoglobină și a numărului de eritrocite prin metoda colorimetrică ușurează mult examenul de laborator.

CONSUMUL DE DROJDIE FURAJERĂ

După unele date statistice, producția mondială de drojdie furajeră poate fi estimată pentru anul trecut la peste 300 000 de tone. Drojdia furajeră se folosește astăzi în toate sectoarele creșterii animalelor. Conform unor teste și studii științifice, drojdia uscată trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să aibă un conținut de apă de maximum 10%, azot total în drojdia uscată la soare 7,2% (conținut care corespunde cu 45 % albumină pură), cenușă cel mult 10%, plumb 5 mg/kg, vitamina B₁ minimum 10 mg/kg, vitamina B₂ cel puțin 300 mg/kg.

O NOUA MASINA DE PULVERIZAT

În Italia a fost creată mașina de pulverizat GIBBLI SUPER care are pînă la capacitatea de 9 l, pulverizînd la distanța de 7-8 m, de fiecare parte. Ventilatorul mașinilor de acest tip are un debit de aer de 22 m³/min; viteza de ieșire a aerului este de 80 m/s la 3 000 rotații pe minut.

AZOTUL ȘI BACTERIILE

Oamenii de știință ucraineni au descoperit în bacteriile de nodozități o substanță care transformă azotul atmosferic în substanțe organice necesare plantelor.

În legătură cu aceasta se intenționează transformarea azotului atmosferic în îngrășăminte, folosind în producție principiile biologice, și nu cele chimice, care sint mai costisitoare. Ca urmare, se vor putea obține îngrășăminte cu azot valoroase, fără a se recurge la presiuni și temperaturi ridicate, inevitabile în condițiile aplicării procedurilor chimice.

Obiectivul imediat al oamenilor de știință din Kiev constă în obținerea din bacterii a celui extras de substanță care transformă azotul atmosferic.

USCATOR SILOZ PENTRU PORUMB

La al 25-lea Tîrg internațional din Plovdiv, un uscător-siloz pentru porumb-boabe și alte culturi a fost distins cu Medalia de aur pentru construcția sa originală și înregistrat ca invenție.

Noul uscător-siloz poartă marca uzinei mecanice de stat „Pârvi Mai”, din orașul Polski Trambes. Potrivit proiectului, el asigură uscare eficientă și economică a 50 tone de boabe în 8 ore.

Diminuarea umidității de la 35% la cea standard de 14 % necesită 90-100 ore de ventilație în încăperile de uscare folosite pînă în prezent. Noul uscător reduce la un sfert durata acestui proces. El poate fi utilizat pentru griu, secară, floarea soarelui, sorg etc. Masa verde este deshidratată uniform, iar consumul de energie este mai mic decît la uscătoarele similare cunoscute în practica mondială.

PRINCIPII CONSTRUCTIVE NOI

PULVERIZATOR PE PERNĂ DE AER

Hotărît lucru — peisajul tehnic al cîmpului se modifică substanțial. În ce măsură mai seamănă zestrea mecanică a agriculturii de azi cu cea de acum cîteva decenii? Se pare însă că acum modificarea acestei coordonate se produce mai rapid, mai substanțial și poate chiar mai ingenios.

Iată o idee nouă: un pulverizator mobil, montat pe un platou care este condus manual și se deplasează pe pernă de aer. Perna de aer, un principiu care este pe cale de a ocupa un loc de frunte în transporturi, își găsește în agricultură un teren nou de aplicare. În ce ne privește avem convingerea că aici, pe domeniile zeiției Ceres, perna de aer se va situa pe o poziție preponderentă, datorită faptului că vehiculele care se întemeiază pe acest principiu nu ating solul, avantaj care nu mai necesită nici o pledoarie. Solul însuși este, în acest fel, menajat, iar dispozitivul se poate deplasa, practic, pe orice teren.

Pulverizatorul propriu-zis este astfel conceput încît

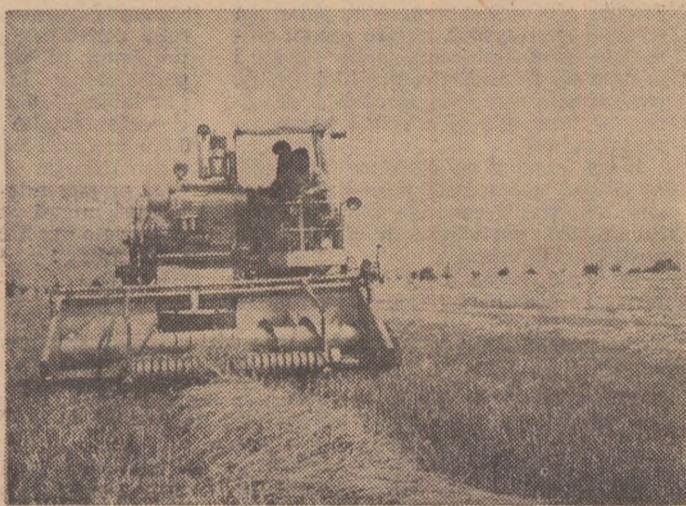
poate fi montat în cîteva minute și poate fi utilizat la orice fel de tratamente, inclusiv în pomicultură. În construcția lui intră o pompă cu dublă diafragmă, antrenată de un monocilindru în patru timpi, care la 3 600 de rotații pe minut dezvoltă 3 CP. Lichidul este transportat într-un rezervor cu o capacitate de 346 de litri, confecționat din oțel inoxidabil sau din material plastic și este împrăștiat printr-o lance lungă de 2,70 mm, așezată orizontal. Înălțimea ei este reglabilă și poate fi, de asemenea, montată vertical pentru anumite stropiri. Fiecare tronson al lăncii este echipat cu trei jicloare. Randalamentul pulverizatorului este de 450 de litri la hectar, la o presiune de lucru maximă de 14 kilograme pe centimetrul pătrat.

După cum rezultă din descriere, dispozitivul este format din două părți distincte: pulverizatorul propriu-zis și mijlocul de transport, vehiculul pe pernă de aer. Această distincție nu este lipsită de importanță, deoarece mijlocului de transport i se pot da și alte întrebuintări, în perioadele în care nu se execută stropiri. Astfel, el poate fi utilizat la diverse transporturi.

Avînd o suprafață de încărcare de 2,5 metri pătrați, el poate purta, după caz, pînă la 160 de kilograme. În programele constructorilor acestui dispozitiv există și modele cu care se pot transporta pînă la 450 de kilograme.

Pe cînd tractorul pe pernă de aer?

C. ADRIAN

Activitate agrestă în Cehoslovacia: recoltarea păioaselor.

IARBĂ SUPRACONGELATĂ

Nu numai carnea se păstrează bine la rece, ci și... iarba. E vorba despre iarba proaspăt cosită și supusă supracongelării. Astfel tratată, iarba își păstrează totalitatea însușirilor și se dovedește a fi mult superioară finurilor uscate, cu care sint hrănite animalele în timpul iernii. Astfel, s-a constatat că o vacă furajată cu iarba supracongelată poate da pînă la 25 de litri de lapte pe zi, în timp ce dacă i se dă fin uscat, producția este mult mai mică. În esență, vaca hrănită cu iarba supracongelată dă tot atîta lapte ca și în perioada în care se află pe pajiște.

Evident, acest avantaj ar fi suficient pentru a recomanda metoda. S-a dovedit însă că ea este și mai folositoare într-o sferă care depășește limitele zootehniei. Pe de o parte, productivitatea animalelor crește simțitor, efectul fiind cu atît mai mare cu cit efectivul este mai numeros. Pe de alte parte, procedeul permite o reducere a suprafeței fînețelor și, ca urmare, folosirea în alte scopuri a terenurilor astfel recuperate.

De ce are finul supracongelat efectele care au fost constatate în nutriția animală? Pentru că este mai bogată în substanță uscată și în proteină.

O analiză comparativă a arătat că, în timp ce furajele supracongelate conțin 24,5% substanță uscată, cele uscate au numai 17,5%. Conținutul în proteine este, la furajele supracongelate, de 27%, iar în celelalte — 13,5%. În ce privește celuloza, conținutul este mai mic la finul supracongelat (20,7%) decît la celelalte (38,5%).

Interesul economic al procedurii este evident. Rămîn însă de rezolvat aspecte tehnice. Acestea, însă, revin industriei frigului.

AGRICULTURA PE GLOB

PROPAGANDĂ PENTRU AGRICULTURA DE MÎINE

Insemnări de la o competiție a crescătorilor de animale din Franța

O dată pe an, în primele zile ale lunii martie, oamenii agriculturii franceze își dau întâlnire în capitala țării, pentru a vizita Salonul internațional al agriculturii și a lua parte la Concursul general agricol. Aceste două manifestări sînt atît de strîns, de organic legate încît după ce am fost oaspeții lor, la ediția 1970, sîntem imbițați să ne întrebăm dacă Salonul are loc cu prilejul concursului sau concursul se ține cu ocazia salonului. Evident, această formalitate nu are prea mare importanță. Esențială ni se pare însă atenția care se acordă în Franța propagandei pentru agricultură — și în primul rînd pentru zootehnie — făcută în această formă de stimulare concretă a producției și a calității care este de soluție.

Creșterea animalelor are de soluționat în Franța, diverse probleme, are de depășit anumite dificultăți, în primul rînd, pentru a-și putea asigura un loc convenabil în Piața comună. De aici, nevoia de a încuraja producția animală. Și, e de la sine înțeles că un concurs mare, pe plan național, căruia i se face o publicitate adecvată, reprezintă un mijloc și un cadru potrivit acestui scop. Dar publicitatea singură nu poate rezolva nimic. Pentru participarea la concursuri, stimulentele primordiale, firește pînă la distribuirea premiilor, îl constituie exigențele de care este legată însăși participarea la

concurs. Ele sînt stabilite judicios, cu spirit practic, ilustrînd, de fapt, obiectivele pe care trebuie să le atingă zootehnia franceză în momentul de față.

Iată un exemplu. După cum ne-au informat autoritățile competente, efectivul de porcine marcheză actualmente un anumit deficit. Efectivul anual de 15 milioane de porci, din care un milion de scroafe, este considerat insuficient, astfel încît Franța trebuie să importe anual echivalentul în greutate a 4 milioane de porci. Pentru remedierea acestei stări de lucruri se preconizează reorganizarea producției porcine cu un efort special, în primul rînd, în direcția ameliorării raselor. Or, concursul general agricol este deschis raselor care dau, în Franța, cele mai bune rezultate: Blanc de l'Ouest, Landrace și Piétrain. Pentru Marele alb a fost organizat chiar un concurs aparte. Sînt admise numai animalele care corespund unor criterii precise de fecunditate, prolificitate, de conformație etc. Prin urmare, a fi admis în concurs este o primă recunoaștere a valorii.

L-am întâlnit pe dl. Marc Couillens, comisarul general al salonului, care sînt obiectivele concrete ale concursului la care participă, în fond, elita zootehniei franceze.

— Acum, la cel de-al 79-lea Concurs general — ne-a răspuns domnia sa —

pentru bovine confruntarea prilejuită, pe de o parte, o prezentare a raselor de interes geografic limitat dar care, pe plan genetic, reprezintă o rezervă deloc neglijabilă. Pe de altă parte, în ce privește rasele de interes național, concursul și-a stabilit drept criterii de bază conformația la rasele pentru carne, iar pentru cele producătoare de lapte o sinteză a aptitudinilor de îngrășare și de a produce lapte.

La rasele ovine sînt apreciate conformația, calitatea lînii, producția de carne.

După selecțiile prealabile, făcute în mai multe etape, în concursul din acest an au intrat 1627 de animale — anume 472 de bovine, 250 de porci, 100 de cai, 770 de oi și 35 de capre. Ele au fost prezentate de 695 de crescători. Dintre aceștia, 86 sînt tineri crescători.

Pentru vremurile de azi, cînd tineretul sâtesc este puternic atras de oraș, problema se pune în multe țări — participarea la diverse concursuri prealabile (515 cu caracter local și 71 departamentale) a nu mai puțin de 9200 de tineri de la sate — are o semnificație ce merită a fi subliniată căci propaganda pentru agricultură nu vizează numai profesia în sine, ci și pe cei care o practică astăzi sau o vor continua mîine!

Adrian COSTA

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ÎN AGRICULTURA ALBANIEI

Transformările radicale care au avut loc în agricultura albaneză, colectivizarea și creșterea numărului fermelor de stat, au pus în fața cercetării științifice agricole o serie de probleme urgente.

Printre acestea, se numără extinderea lucrărilor de ameliorare a terenurilor și de redare în circuitul agricol a noi suprafețe, mecanizarea lucrărilor, introducerea de noi culturi.

Aceste obiective au fost atinse, în ultimii ani, datorită activității desfășurate de Institutul de cercetări agricole, prin stațiunile experimentale.

La ora actuală, cercetarea științifică agricolă este o noțiune complexă, cuprinzînd un număr mare de lucrători de pe ogoare, care participă, în cadrul unor programe concrete, la realizarea obiectivelor cerute de producția agricolă. Amploarea acestei munci este ilustrată de rezultatele obținute și, în primul rînd, de creșterea producțiilor la principalele culturi agricole, prin crearea de noi soiuri de grâu și porumb. Au fost obținuți și hibridi de tutun rezistenți la dăunători.

Printre sarcinile viitoare ale cercetării figurează obținerea unor noi soiuri de bumbac de calitate și productivitate superioare, care să asigure necesitățile în materie primă ale industriei textile. Amintim, tot la acest capitol, eforturile cercetătorilor institutului de a realiza soiuri de grâu menite să asigure producții de 40—50 quintale la ha, iar la porumb 60—80 quintale la ha.

O LUME FĂRĂ LEMN?

Dezvoltarea economică pune în fața lumii o problemă dificilă: materiile prime de bază se epuizează și apare tot mai stringentă necesitatea înlocuirii lor. Este și cazul lemnului. Cum e și firesc, lipsa lemnului se resimte mai ales în țările industrializate, care prelucrează acest material cu mijloace ultramoderne și într-un ritm foarte rapid.

Și atunci, ce se va întîmpla?

Intr-un număr recent al revistei F.A.O. „Unasylyva”, noul președinte al Diviziei pădurilor și industriilor forestiere, Börje Steenberg, afirmă că lumea va trebui să trăiască fără lemn, adică să-l înlo-

cuiască în mare măsură cu alte materii prime. Rămîne însă de văzut în ce măsură este posibil acest lucru, deoarece lemnul are proprietăți estetice și mecanice (rezistență) care îl fac superior înlocuitorilor săi sintetici, cum sînt materialele plastice. Tocmai de aceea există domenii în care acestea pot înlocui lemnul, iar în altele, substituția este imposibilă. Astfel, mobila se poate confecționa din material plastic, dar pentru hîrtia de ziar, care deși este subțire, trebuie să fie și opacă, nu convine altă mate-

rii decât lemnul. Cercetarea științifică, și chiar potențialul ei în domeniul materialelor plastice întrec cu mult pe cele existente în domeniul silvic și forestier. Prețul acestor materii scade mult mai rapid decît cel al produselor lemnoase, ceea ce dă naștere unei concurențe puternice la desfacere.

Să nu se creadă însă că lemnul aparține unei epoci trecute. El are numeroase utilizări noi. Plăcile stratificate pe bază de lemn sînt realizate de numai cîteva decenii, iar plăcile aglomerate din aşchii de lemn abia de circa 10 ani.

Care este viitorul pădurilor și implicit, al lemnului?

Cele mai amenințate cu dispariția sînt pădurile din zonele temperate, unde sînt exploatare în mod intensiv. Mai puțin amenințate sînt pădurile din zonele tropicale. De aceea, va trebui ca, paralel cu regenerarea pădurilor din zonele temperate, să se folosească, în tot mai mare măsură, lemnul tropical, care se va găsi multă vreme din abundență. În același timp, rămîne un imperativ esențial valorificarea complexă și superioară a lemnului care trebuie considerat o materie primă de mare însemnătate. Numai în acest fel, lumea noastră nu se va găsi în situația de a rămîne o lume fără lemn.

I. MIHNEA

CARNET ECONOMIC

ARANJAMENT DE COLABORARE ROMANO-CEHOSLOVAC

La Praga a fost semnat un aranjament cu privire la colaborarea între Ministerul Agriculturii și Silviculturii din Republica Socialistă România și Comitetul federal pentru agricultură și alimentație din R.S. Cehoslovacă. Se prevede extinderea colaborării între unități și institute agricole din cele două țări, a vizitelor reciproce de studii și schimburilor de material documentar, precum și de semințe, material săditor și animale de rasă.

Din partea română, aranjamentul a fost semnat de Dumitru Moianu, secretar general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, iar din partea cehoslovacă de Emil Cakadja, adjunct al ministrului-președinte al Comitetului federal pentru agricultură și alimentație.

Duminică, membrii delegației române s-au înapoiat la București.

SUCCESELE PESCARILOR CUBANEZI

Cooperativa de pescari „Miguel A. Rojas” din localitatea Caibariem, una din primele unități socialiste înființate îndată după revoluție, numără în prezent 658 de muncitori, dintre care 465 pescari, restul ocupîndu-se cu agricultura. În 1969 producția de pește și alte animale de mare realizată în această cooperativă a atins o cifră record: 2055 tone, din care 576 tone de langustă. Piscicultura ocupă un capitol important în economia cubaneză, reprezentînd o sursă însemnată de proteine pentru consumul intern, cit și de devize. Entuziasmul lucrătorilor din această ramură a economiei asigură realizarea unei producții de pește tot mai mari. În ultimii ani, aceasta a crescut de 8 ori.

DEZVOLTAREA POMICULTURII ȘI VITICULTURII ÎN R.P.D. COREEANA

În ultimii doi ani, în R.P.D. Coreeană, suprafețele de livezi și vii au crescut cu peste 10.000 de ha. În acest scop au fost săpate 1600 km de canale de drenaj. Livezile au fost amenajate în terase. Paralel, se construiesc mari depozite și fabrici de prelucrare și conservare a fructelor. În anii următori, suprafețele de livezi și vii vor ajunge la 200.000.

CAILE DESFACERII PRODUSELOR ALIMENTARE ÎN JAPONIA

Creșterea desfacerilor de produse alimentare este însoțită, în Japonia, de extinderea rețelei de supermarketuri. În luna decembrie 1968 existau, în întreaga țară, 104 asemenea unități. Cu exact un an mai tîrziu, numărul lor crescuse la 476. În momentul de față vinzarea produselor alimentare în magazine de tip „clasic” nu desfacește, ca volum 75% din totalul desfacerilor, în timp ce ea reprezenta în 1963 nu mai puțin de 86%. Se prevede ea să scadă în 1975 la numai 58%.

EXPORTURILE DE CARNE ALE ARGENTINEI

Exporturile de carne ale Argentinei au atins în anul 1969 valoarea de 331 milioane de dolari, ceea ce reprezintă o creștere de 33% în raport cu anul precedent. Se semnalează că cea mai mare parte a volumului de carne exportată este constituită din produse cu un înalt grad de prelucrare.

PRODUCTIA AGRICOLA A AFRICII ÎN 1969

Pe ansamblul Africii, producția agricolă a crescut în anul 1969 cu aproximativ 2%. Producția agro-alimentară a depășit cu 28% media anilor 1957/59, luată ca bază. Pe locuitor, producția agricolă a fost egală cu cea a anului 1963, dar inferioară față de perioada de bază. La fel, este mai mic și nivelul producției agro-alimentare, cu 1%. Cele mai importante rezultate au fost obținute în anul 1969, în Senegal, Mali și Volta Superioară care, cu un an înainte suferiseră mult din cauza secetei.